ADVENTISTIČNI PREGLED 2020

Molitveni teden

Molitveni teden

Vrednote kraljestva in krščansko življenje
Stran 6

Neprimerljivi Kristus
Stran 12

Srečanja, ki spreminjajo življenje
Stran 16

Potovanje domov

Zvestoba v krščanskem življenjskem slogu

ADVENTISTIČNI PREGLED 2020

Molitveni teden

3 **Prva sobota**
Tvoja beseda je svetilo moji nogi
Ted N. C. Wilson

6 **Nedelja**
Vrednote kraljestva in krščansko življenje
Audrey Andersson

8 **Ponedeljek**
Učenje svetega življenja
Alain Coralie

10 **Torek**
Uživati življenje v polnosti
Torben Bergland

12 **Sreda**
Neprimerljivi Kristus
Angel Manuel Rodríguez

16 **Četrtek**
Srečanja, ki spreminjajo življenje
Klaus Popa

18 **Petek**
On vse dela lepo
Gina Wahlen

20 **Druga sobota**
Živeti v času konca
Ellen G. White

23 **Branje za otroke**
Živeti za najboljšega prijatelja, Jezusa
Linda Mei Lin Koh

Zvestoba v krščanskem življenjskem slogu

TED N. C. WILSON

Jezus Kristus je tik pred odhodom sledilcem zaupal pomembno nalogo – naj dosežejo svet zanj. (Mt 28,18–20)

Tema tega tedna je Doseči svet: zvestoba v krščanskem življenjskem slogu. Kaj ima krščanski življenjski slog opraviti z doseganjem sveta za Kristusa? Veliko. Kajti z življenjem kažemo, kakšni kristjani smo. Kaj so naše vrednote in čemu dajemo prednost? Kako preživljamo čas in porabljamo denar? Kakšno življenje živimo?

»Kaj pomeni biti kristjan?« »To pomeni biti podoben Kristusu,«* pravi Duh preroštva. On je naš zgled in samo z njegovo milostjo in močjo smo lahko zvesti njegovemu vabilu, ko se popolnoma zanašamo nanj in na njegovo besedo.

V tem tednu bomo raziskali nekaj tem izrednega pomena. Začeli bomo s Svetim pismom kot temeljem krščanskega življenjskega sloga. Videli bomo, kaj vrednote kraljestva učijo o krščanskem življenju in kako krščanske vrline vodijo naše življenje. Zdravje je zelo pomemben vidik krščanskega življenjskega sloga. Če je Kristus naš zgled, bomo resnično spodbujeni in navdihnjeni. Lotili se bomo tudi krščanskega življenjskega sloga, občil, spolnosti in krščanskega življenja. Ta posebni teden bomo zaključili s temo »Živeti v času konca: krščansko življenje in dogodki poslednjih dni«, kakor je podana v Duhu preroštva.

Upam, da se mi boste pridružili v raziskovanju povezave med krščanskim življenjskim slogom in doseganjem sveta za Kristusa. Ponižno molimo za obljubljeni pozni dež Svetega Duha in moč, ki jo lahko da le On, da nam pomaga živeti zanj.

* Ellen G. White: Manuscript Releases 9, str. 230)

Ted N. C. Wilson je predsednik Generalne konference Krščanske adventistične cerkve.

Fotografija na naslovnici: Dane Deaner

Prva sobota

Tvoja beseda je svetilo moji nogi

Sveto pismo kot temelj krščanskega življenjskega sloga

TED N. C. WILSON

Bil je prelomni čas mojega življenja. Ko sem diplomiral na akademiji Takoma v Marylandu v ZDA, sem se odločil nadaljevati študij na kolidžu La Sierra (zdaj je to univerza) v Kaliforniji, več kakor 4100 km proč. Ko sem stopil na to novo in pomembno stopnjo življenja, mi je oče poslal razglednico v pismu z naslednjim na roko napisanim navedkom:

»Zjutraj se posveti Bogu; naj bo to tvoje prvo opravilo. Tvoja molitev naj bo: 'Gospod, vzemi me za popolnoma svojega. Svoje načrte razgrinjam pred tvoje noge. Uporabi me danes v svoji službi. Bodi ob meni in naj bodo vsa moja dejanja opravljena po tebi.' To naj postane vsakodnevna navada. Vsako jutro se za tisti dan posveti Bogu. Izroči mu svoje načrte, da bodo opravljeni ali pa opuščeni po njegovi Previdnosti. Iz dneva v dan tako predajaj svoje življenje v

Božje roke in tvoje življenje bo vse bolj podobno Kristusovemu.«[1]

Ne samo da sem cenil čas in skrb, ki ju je moj oče pokazal, ko mi je to poslal, temveč mi je prav tako veliko pomenilo, da sem prejel tako močno duhovno navodilo Duha preroštva. Od tega časa dalje so mi bili spisi Duha preroštva vedno ljubi.

Leta dolgo sem hranil ta z roko napisan navedek v svojem Svetem pismu, dokler nisem tega dragocenega Pisma izgubil. Očeta sem pred nekaj leti prosil, naj mi na novo napiše isti navedek in to drugo različico imam še vedno v Svetem pismu. Kako pomemben navedek in opomnik na očetovo duhovno skrb zame. Svoje duhovne skrbi in časa, ki ga vložite v otroke, ne imejte nikoli za nepomembna. Z vplivom in močjo Svetega Duha se bo oboje obrestovalo.

MOČ BOŽJE BESEDE

Ko se posvetimo Bogu in mu vsak dan izročimo svoje načrte, si je pomembno tudi vzeti čas, da mu prisluhnemo po Svetem pismu. »Svetilo moji nogi je tvoja beseda in moji stezi luč.« (Ps 119,105)

V današnjem svetu nas mnoge humanistične filozofije, ki si prizadevajo za našo pozornost, sčasoma speljejo na zelo temno pot. Zanesljivost Božje besede pa je dokazana. Osvetljuje nam pot in podaja zanesljiva božanska navodila. Nudi nam sam temelj za razvoj in ohranjanje odnosa z Jezusom Kristusom ter uči, kaj pomeni živeti življenje, ki si ga je zamislil za nas. To je Kristusova živa beseda – brezčasna resnica, ki presega vse človeške kulture in nas usmerja v nebeško kulturo.

Ko se je Jezus znašel pred Satanom, je pogumno rekel: »Ne bo živel človek ob samem kruhu, temveč od vsake besede, ki izhaja iz Božjih ust.« (Mt 4,4) To pove, da je prav vsak delček Svetega pisma pomemben. Ne trdimo, da je Bog narekoval Sveto pismo besedo za besedo, verjamemo pa, da ga je v celoti navdihnil Sveti Duh. Peter je to jasno povedal: »Imamo preroško besedo tem trdnejšo in prav delate, da nanjo pazite kakor na svetilnico, ki sveti v temnem kraju, dokler ne prisije dan in danica vzide v vaših srcih; to najprej spoznavajoč, da se nobeno prerokovanje pisma ne godi po lastnem razlaganju. Zakaj prerokovanje ni nikdar prišlo po človeški volji, temveč od Boga so govorili ljudje, kakor jih je vodil Sveti Duh.« (2 Pt 1,19–21)

TEMELJNA RESNICA

Ko je Kristus molil za učence (in za nas), je pokazal na moč Besede, ko je dejal: »Posveti jih v resnici; tvoja beseda je resnica.« (Jn 17,17)

V svetu, kjer resnica velja za relativno, temelječ na človekovi izkušnji, Kristus pogumno oznani, da je njegova beseda – Sveto pismo – trdna in nespremenljiva resnica. Po moči njegovega Svetega Duha njegova resnica deluje na naše srce, nas spreminja in posvečuje.

Zato je Sveto pismo osnova krščanskega življenja. Pove nam, kaj pomeni biti Kristusov sledilec. (Mt 5) Pokaže pobožne zglede in razkrije, da »pot nezvestnikov vodi v pogubo«. (Prg 13,15) Nudi nam brezčasno modrost, nas »modri za zveličanje«, (2 Tim 3,15) pa vendar je dovolj preprosta, da jo zmore razumeti celo otrok. Skozi zgodovino in prerokovanja vidimo, kako je Bog vodil v preteklosti, kar nam daje zagotovilo, da se bo zgodilo tudi to, kar ima priti. (Joz 21,45; 2 Kor 1,20) Iz Svetega pisma izvemo, od kod prihajamo in kam gremo. (1 Mz 1,1; Raz 21,1.7; 22,17)

Po Pismu in molitvi spoznamo Boga. »Če se želite seznaniti z Zveličarjem, proučujte Sveto pismo. Napolnite svoje srce z Božjimi besedami. So živa voda, ki gasi vašo gorečo žejo. So živi kruh iz nebes.«[2]

Po Pismu in molitvi spoznamo Boga.

Duh preroštva pojasnjuje: »Sveto pismo ni bilo napisano samo za učene, nasprotno, namenjeno je preprostemu ljudstvu. Za zveličanje nujne vzvišene resnice so tako jasne kakor beli dan. Nihče se ne bo zmotil in zašel s poti razen tistih, ki sledijo svojemu mnenju namesto jasno razodeti Božji volji.«[3]

Potem opozori: »Ne sprejemajmo pričevanj drugih o tem, kar uči Sveto pismo, marveč sami proučujmo Božjo besedo.«[4]

SAM SVOJ RAZLAGALEC

To metodo podpira svetopisemsko-zgodovinski (ali svetopisemsko-slovnični) pristop k branju Božje besede, kot je opisano v listini »Metode svetopisemskega proučevanja«, ki jo je izglasovala cerkev na najvišji svetovni ravni.[5] Ta temeljito pregledana metoda proučevanja Svetega pisma omogoča Svetemu pismu, da je lastni razlagalec, da ga ne razlaga posameznik ali kultura, k čemur tudi spodbujajo kritične metode proučevanja Svetega pisma. Ta metoda je še bolj pojasnjena v knjigi Veliki boj med Kristusom in Satanom:

»Svetopisemski jezik se mora razlagati po njegovem očitnem pomenu, če niso uporabljeni simboli ali prispodobe. … Če bi

ljudje hoteli sprejeti Sveto pismo takšno, kakršno je, če ne bi bilo lažnih učiteljev, da bi zapeljevali in motili njihove misli, bi bilo opravljeno delo, ki bi razveselilo angele. Množice, ki tavajo v zmoti, bi prišle v Kristusovo čredo.«[6]

Stoletja so zvesti veliko tvegali, ko so sprejemali Sveto pismo, kakršno je. Nekateri so celo umrli zaradi zvestobe Svetemu pismu. Danes je knjiga na voljo. Vsako leto natisnejo več kakor 100 milijonov Svetih pisem, aplikacija Youversion, s katero lahko preneseš Sveto pismo, pa ima vse skupaj več kakor 100 milijonov prenosov. Vse to je na voljo ob mnogih drugih spletnih različicah.[7]

VEROVATI BOŽJI BESEDI

Očitno je, da mnogi verjamejo, da je pomembno imeti Sveto pismo, a koliko jih verjame, da ga je pomembno brati, razmišljati o njegovih besedah in se ravnati po njegovih nasvetih?

Judje v Bereji so to vsekakor verjeli. »Ti so bili blažji od Solunčanov; ti so sprejeli besedo z vsem poželenjem in so vsak dan preiskovali Pisma, ali je tako.« (Apd 17,11)

Tudi mi to lahko počnemo. Vsakodnevno branje Svetega pisma skupaj z molitvijo predstavlja temelj naše duhovne izkušnje. Če nismo povezani z nebesi, ni mogoče, da bi duhovno rasli. (2 Pt 3,18) Kakšno prednost uživamo, da lahko vsak dan dostopamo do Boga, vedoč, da se želi pogovarjati z nami.

Trudim se vsak dan začeti s spustom na kolena, takoj ko se zbudim. Izročim se v Božje roke, prosim za modrost in Svetega Duha v življenju. Gospod ni nikoli neuspešen v skrbi za nas. Sveto pismo se trudim brati sistematično in se ravnam po načrtu Veruj njegovim prerokom.[8] Berem tudi druge dele Svetega pisma, potem pa še Duha preroštva. Odkril sem, da mi je v pomoč, če proučim še Pomožno snov za sobotnošolske učitelje in druge pripomočke za proučevanje, ki krepijo človekovo hojo z Gospodom.

Preden odprem Božjo besedo, molim, saj Svetega pisma ne gre proučevati brez molitve, v kateri prosimo za vodstvo Svetega Duha. Zelo sem hvaležen za pisano besedo, ki je ubesedenje »Žive Besede«, Jezusa Kristusa.

Adventisti sedmega dne ne smemo nikoli nikomur dovoliti, da nas odvrne od pomembnosti vsakodnevnega proučevanja navdihnjene pisane Božje besede. Pijte od globokih resnic Svetega pisma in navodil, ki jih najdemo v Duhu preroštva. Tako bo vaše duhovno življenje obogateno nad vsako mero. Ko govorimo z Bogom, nas spreminja, kakor je počel z Enohom, ki je vsak dan hodil z njim.

»Sredi dejavnega življenja je Enoh stanovitno ohranjal svoje občestvo z Bogom. Koliko večje in napornejše je bilo njegovo delo, toliko vztrajnejše in iskrenejše so bile njegove molitve. ... Potem ko je nekaj časa ostal med ljudmi in delal, da bi jim koristil s poučevanjem in zgledom, se je umaknil, da bi nekaj časa preživel v samoti, lačen in žejen božanskega spoznanja, ki ga lahko da samo Bog. Ko se je tako družil z Bogom, je vse bolj odseval božansko podobo.

Tudi mi bi morali hoditi z Bogom. Če bomo to delali, bo naše obličje odsevalo sijaj njegove navzočnosti, ... pogovarjali se bomo o njegovi moči in rekli: Slava Bogu. Dober je Gospod, dobra je njegova beseda. ... Na koncu časa pa bodo preneseni samo tisti, ki so se družili z Bogom na zemlji.«[9]

Kakšna prednost je za nas, da imamo vsak dan odnos z Bogom po virih, ki jih je podal. In kakšna radost je vedeti, da bo kmalu prišel, da nas odpelje domov.

Vprašanja za premislek

1. Kako osebno proučevanje Svetega pisma narediti privlačnejše? Razmisli, kako ustvarjalno proučevati Božjo besedo.
2. Kaj narediti s težavnimi odlomki Svetega pisma? Kaj bi naredil Jezus?
3. Kako pomembnost povezovanja z Božjo besedo prenesti na naslednji rod adventistov?

[1] Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, str. 83
[2] Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, str. 105
[3] Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, str. 106–107
[4] Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, str. 107
[5] Methods of Bible Study" dokument, www.adventist.org/articles/methods-of-bible-study
[6] Ellen G. White, *Veliki boj med Kristusom in Satanom*, str. 434; *Veliki spopad med Kristusom in Satanom*, str. 382
[7] "29 Good Bible Sales Statistics," BrandonGaille Small Business & Marketing Advice, https://brandongaille.com/27-good-bible-sales-statistics/
[8] Ta načrt branja Svetega pisma je dostopen na www.believehisprophets.org.
[9] Ellen G. White, *Božji sinovi in hčere*, 14. januar, str. 20

Ted N. C. Wilson je predsednik Generalne konference Krščanske adventistične cerkve.

Nedelja

Vrednote kraljestva in krščansko življenje

AUDREY ANDERSSON

Adventiste sedmega dne najdemo v večini držav po svetu. V Raz 14,12 izvemo, zakaj. Apokaliptično besedilo opisuje dve ključni vrednoti in resnici, ki sta merilo krščanske vere. To sta zveličavna vera v Jezusa, ki je edini zveličar človeštva, in poslušnost Božjim zapovedim. Te večne vrednote so vir miru, radosti in sreče v človekovem življenju.

POZIV K ZVESTOBI

Zvestoba Jezusu kot Gospodu je ključna, da smo lahko pristna priča. Nezvesto življenje pomeni popoln duhovni neuspeh.

Duh preroštva pravi: »Če potem, ko smo sprejeli resnico, svetu ne razodevamo posvečujočih učinkov resnice v svojem značaju, zanikamo Jezusa Kristusa kot tega, ki odjemlje grehe sveta. Če nismo boljši moški in ženske, če nismo prijaznejši, bolj usmiljeni, vljudnejši ter nežnejši in bolj ljubeči, če drugim ne kažemo ljubezni, ki je Jezusa v njegovem poslanstvu milosti vodila v svet, svetu nismo priča o moči Jezusa Kristusa.«[1]

LJUBEČ ZGLED

Jezusove ljubezni ne moremo širiti prepričljivo, dokler je ne doživimo sami. Ne moremo dajati tega, česar nimamo. Svet je poln ljudi, ki iščejo ljubezen in sprejemanje ter hrepenijo po miru in sreči. Hitro razpoznajo, če nismo pristni. Iskrenost pa pridobi veliko src.

Tom je bil sin krščanskih staršev. Krstil se je pri 15 letih skupaj s prijatelji. Vsi so to od njega pričakovali. Ni pa bil resnično spreobrnjen. Poročil se je s čudovito kristjanko, pa se je kljub temu podal na široko pot, ki vodi v pogubo. Veliko let pozneje je njegova soproga povabila pastorja, naj v njunem domu vodi proučevanje Svetega pisma s skupino. Toma to ni zanimalo, ni pa nasprotoval, saj sta bila s pastorjem prijatelja.

Nihče ni vedel, da je Tom iz druge sobe poslušal proučevanje. Po nekaj tednih se je pridružil skupini in neopazno sedel ob vratih. Bil je priča spremembam v življenju njegove soproge in drugih članov skupine. Tomu je bilo všeč iskreno priznanje napak, ki so jih naredili, in spremembe, ki so jih dosegali v življenju. Neki večer je začel jokati. To niso bile običajne solze, marveč solze radosti in obžalovanja. Takole je povedal: »Nikoli nisem razumel adventističnega sporočila. Ko sem poslušal to proučevanje, sem videl Jezusa v novi luči. Bog mi ponuja drugo priložnost in nov par oči. Na stvari gledam drugače.«

Foto: Geran De Klerk

Izpoved vere ima prepričljivo moč samo, če to dejansko živimo.

Krstil se je, ker je odkril prepričljivo ljubezen, ki je bila pristna in nalezljiva.

ZDRAVILNA POSLUŠNOST

Poslušnost je zelo napačno predstavljena in razumljena resnica. Poslušnost Božjim zapovedim na koncu pripelje do ozdravitve človeštva in je vedno koristna osebam, ki jo udejanjajo. Gre za pravi izraz naše ljubezni do Jezusa. Janez je zapisal: »To je namreč Božja ljubezen, da držimo njegove zapovedi; in njegove zapovedi niso težke.« (1 Jn 5,3)

Mladenka 18 let je zapustila dom in se odpravila na univerzo. Prvi teden je ugotovila, da je eno od predavanj v petek zvečer po sončnem zahodu. Srečala se je s predavateljem in mu pojasnila, da kot adventistka posvečuje sedmi dan soboto in ne bo mogla obiskovati predavanj ob petkih zvečer. Predavatelj je izrazil svoje razočaranje, ni pa hotel spremeniti urnika. Namesto da bi ta težava dekletu vzela pogum, se je ta raje obrnila na Boga.

Teden dni kasneje je predavatelj obvestil študente, da je spremenil urnik predavanj na petek zjutraj. Brez mladenkine vednosti je poklical cerkveni urad in vprašal: »Ali je res, da adventisti posvečujete soboto od sončnega zahoda v petek do sončnega zahoda v soboto?« Ko je izvedel, da to drži, je spremenil urnik predavanj.

Sad je bil dvojni blagoslov. Utrdil je mladenko v njeni veri in vplival na predavatelja, da jo je začel spoštovati; seznanil se je z adventistično vero in življenjskim slogom.

USTVARJANJE PRILOŽNOSTI ZA BLAGOSLOV

Vrednote in resnice Božjega kraljestva nimajo moči, da bi blagoslavljale ljudi, ki jih poznajo, in nimajo vpliva na te, ki jih ne poznajo, razen če jih radostno živijo in z vedenjem kažejo verniki cerkve. Izpoved vere ima prepričljivo moč samo, če to dejansko živimo. Kadar iskreno in resnično počnemo, kar je prav, ter stojimo na strani svetopisemskih vrednot Božjega kraljestva, ustvarjamo priložnosti, da lahko Bog ne samo deluje v naše dobro, marveč se dotika življenj drugih.

Razmisli o psalmistovem vprašanju: »Gospod, kdo sme prebivati v tvojem šotoru, kdo stanovati na gori tvoje svetosti?« (Ps 15,1) Odgovor je jasen: »Kdor živi brezmadežno in ravna pravično ter govori resnico iz svojega srca; kdor ne obrekuje s svojim jezikom, ne dela hudega svojemu bližnjemu in ne obklada s sramoto svojega soseda; v čigar očeh je zaničevan od Boga zavrženi, spoštuje pa nje, ki se boje Gospoda; ko priseže, čeprav v svojo škodo, ne prevrača besede.« (Ps 15,2–4)

Svet je polomljen in zmeden. To drži povsod, kjer koli najdemo adventiste. Da bi lahko živeli svojo vero v javnosti, se moramo pripraviti in rasti v zasebnosti. Bog je izzval Jeremija: »Obletite jeruzalemske ulice in poglejte ter izvedite in iščite po njegovih trgih, ali najdete moža, ali je kdo, ki dela pravico, ki išče zvestobo.« (Jer 5,1) Danes Bog še vedno išče takšne ljudi, ki bodo pošteno ravnali s tem, kar odkrijejo v pisani Božji besedi, ki živijo resnico, imajo vero v Jezusa in hodijo v njegovih zapovedih.

Vsak od nas se lahko pozitivno odzove, rekoč: »Dragi Gospod, jaz bom ta zvesti. Pomagaj mi biti, kar naj bi bil kot pravi kristjan.« Naš odziv ustvarja priložnosti, da lahko Bog blagoslovi nas in ljudi, s katerimi smo v stiku. Adventistom je to v veselje.

Vprašanja za premislek

1. Kako lahko živimo, da odsevamo svojo vero?
2. Kaj v svojem življenju moram spremeniti, da bo moje pričevanje pristno?
3. Samo delovanje Svetega Duha lahko dejansko popravi naše življenje. Kako zbrati pogum, da Bogu dovolimo narediti prav to? Kaj nam preprečuje, da se odzovemo nanj?

[1] Ellen G. White, *That I May Know Him* , str. 306

Audrey Andersson je izvršna tajnica Transevropske divizije Generalne konference Krščanske adventistične cerkve.

Ponedeljek

Učenje svetega življenja

Krščanski življenjski slog in sad Svetega Duha

ALAIN CORALIE

Ali obstaja »Zveza adventističnih roparjev bank«? Lahko rečete, da je takšno vprašanje smešno, saj so življenjski slogi, ki jih ne gre povezovati z adventizmom. Kako naj torej živimo svojo vero? To vprašanje potrebuje svetopisemski odgovor, neresnic je veliko. Omenimo dve.

NEPRAVILNO RAZUMEVANJE: DVE POMEMBNI NERESNICI

Za nekatere izrazit krščanski življenjski slog v resnici ni pomemben, ker nočejo videti povezave med vero in življenjskim slogom, naukom in vedenjem. In potem so takšni, ki se osredotočijo zgolj na pravila in uredbe, Kristusa pa izrinejo iz središča svoje verske izkušnje.

Apostol Pavel se je srečal s podobnim v Galaciji. Nekateri kristjani so verjeli, da se svoboda v Kristusu širi z moralnim življenjem. (Gal 5,13 do 6,10) Potem so bili takšni, ki so verjeli, da si lahko zaslužijo Božjo naklonjenost, če se ravnajo po zastarelih starozaveznih pravilih z obrezo vred. (Gal 1,1 do 5,12)

Pavel je v dvom postavil oboje. Tistim, ki so menili, da dela niso pomembna, je dejal, da bo Božje ljudstvo sojeno po dejanjih. (Gal 6,7–8) Drugim, ki so verjeli, da jim dejanja prislužijo božanske zasluge, pa je poudaril, da »človek ni opravičen z deli postave, temveč edinole po veri v Jezusa Kristusa«. (Gal 2,16) Apostol je menil, da krščanski življenjski slog, če ni ukoreninjen v evangeliju, postane v najboljšem primeru cenena milost, v najslabšem pa perfekcionizem.

Apostol Pavel pravi, da je ključ krščanskega življenja v koreniti izročitvi Kristusu z vsakodnevno navzočnostjo in močjo Svetega Duha, ki prebiva v nas. V Gal 5,22–23 je uporabil besede »sad Duha«, s katerimi opisuje vrline ali značajske lastnosti, ki jih obrodi Sveti Duh. Kot sad Duha je zapisal devet vrlin. Te so »ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, zdržljivost«. Vse te vrline predstavljajo Kristusov značaj, ki smo ga kot njegovi sledilci pozvani razodevati.

Kot kaže sama beseda, sad Duha ni človeški dosežek, marveč dan od Boga. Kakor jablana ne more obroditi banan in ovce ne morejo leteti, tako grešni človek sam od sebe ne more obroditi pobožnih vrlin. Edini Bog lahko obrodi in izrazi svoj značaj v nas.

In zdaj vprašanje: Ali širimo svetopisemski pogled krščanskega življenjskega sloga? Resnica je takšna, da ne moremo poveličevati Kristusa v družini, cerkvi in skupnosti, če vrline, kot so »ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost,

Foto: Ivan Bandura

Sad Duha ni človeški dosežek, marveč dan od Boga.

zdržljivost«, ne postanejo celoviti del našega krščanskega značaja in življenjskega sloga.

PRAVILNO RAZUMEVANJE: TRI BISTVENE RESNICE

Zdaj se zastavi vprašanje: Kako se lahko sad Duha ukorenini v našem srcu in se kaže v vsakodnevnem življenju? V Gal 5,24–25 nas Pavel usmeri na tri povezane načine razodevanja pravega krščanskega življenjskega sloga, ki naj bi ga kazal rodoviten učenec.

Najprej pravi krščanski življenjski slog sadonosnega učenca kažemo, ko se stalno opominjamo, da pripadamo Jezusu Kristusu. (Gal.5,24) Da bi obrodili sad, moramo biti vsak dan povezani s Kristusom. (Jn 15,5) Pravzaprav biti kristjan pomeni veliko več kakor verjeti določenim naukom in se držati določenih pravil; pomeni korenito spremembo srca, ki vodi v poslušnost Bogu po veri.

Zapazite, da Pavel postavi ljubezen v ospredje vrlin, saj vidi to vrhovno vrlino kot odločilni dokaz pristnega krščanskega življenjskega sloga. Drugje vabi Galačane: »Služite drug drugemu v ljubezni.« (Gal 5,13) Reči hočem, da lahko naše vsakodnevno življenje mogočno oznanja evangelij. Duh preroštva pravi takole: »Tiho in dosledno življenje neoporečnega pravega kristjana je zgovornejše od vsake besede. Človekove lastnosti imajo večji vpliv kakor besede. … Najmočnejši dokaz v korist evangeliju je ljubeč in prijazen kristjan.«[1] Življenje pravega kristjana je osredotočeno na Kristusa.

Drugič, pravi krščanski življenjski slog kažemo kot rodovitni učenci, kadar križamo svoje »meso s slami in željami«. (Gal 5,24) Kristjani ne smemo sodelovati v dejanjih mesa (Gal 5,19–21) in trditi, da smo povezani z nebesi. Umreti moramo samemu sebi. Dietrich Bonhoeffer je zapisal: »Ko Kristus povabi človeka, mu reče, naj pride in umre.« Verniki imamo odgovornost izkoreniniti ves plevel, ki grozi, da bo zadušil naše duhovno življenje, da bo lahko obiloval sad Duha. V praksi to pomeni, da moramo opustiti vsako navado, dejanje ali pregreho, ki hrani staro življenje sebičnosti in samopopustljivosti. Pravo krščansko življenje je samozatajevanje.

Tretjič, pravi krščanski slog rodovitnega učenca kažemo, kadar »živimo po Duhu«. (Gal 5,25) Živeti v Duhu pomeni, da nas Sveti Duh vodi na vsakem področju življenja od najbolj skritih misli in občutkov do naših vsakodnevnih odnosov in pogovorov. To pomeni, da nas oblikuje in poživlja Beseda, molitev, bogoslužje, občestvo in služenje. Pomembno si je zapomniti, da je neuspešno vsako krščansko življenje, ki ga ne vodi Sveti Duh. Ko smo v koraku z njim, se moramo zavestno odločati, da izstradamo starega človeka in gojimo sad Duha.

Ob pomoči božanske moči bomo počeli, kar je prav. Naše življenjske vrednote ne bodo odraz običajne prakse in se temu ne bomo podrejali. Ko nas Duh prepriča o naših napačnih odločitvah (v tem, kar govorimo, pojemo, počnemo za zabavo), bomo ponižno prosili za odpuščanje. In tudi obrnjeno – kadar se nam zdi, da napredujemo, ne bomo kritizirali in obsojali soromarjev, ki se morda bojujejo pri hoji z Bogom. Pravo krščansko življenje vodi Sveti Duh.

KO VSE SEŠTEJEMO, DOBIMO ENO NAČELO

Ko vsak dan razodevamo sad Duha, poveličujemo Kristusa z razmišljanjem, občutenjem in vedenjem. Samo živ odnos s Kristusom lahko obrodi nov način obstoja in življenja, ki poveličuje Boga ter k njemu vodi ljudi. Če povzamem, prav to sestavlja pravo krščansko življenje: biti učenec, ki obrodi sad in odseva podobnost Kristusu s svojim značajem in vedenjem. To naj doživimo tudi sami!

Vprašanja za premislek

1. Zakaj je pomembno razodevati sad Duha?
2. Ali se spomniš določenih življenjskih sprememb, h katerim te vabi Sveti Duh?
3. Kakšno bi bilo tvoje življenje, če bi Božjemu Duhu prepustil, da ga popolnoma nadzoruje?

[1] Ellen G. White, *Zdravje na dosegu roke*, str. 319

Alain Coralie je izvršna tajnica Vzhodne osrednjeafriške divizije Generalne konference Krščanske adventistične cerkve.

Torek

Uživati življenje v polnosti

Živeti po Božjih zdravstvenih načelih

TORBEN BERGLAND

Ustvarjeni smo za boljši svet. Ustvarjeni smo za boljše življenje. Ko je Bog ustvaril svet in vanj postavil človeka, »je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro«. (1 Mz 1,31) Bog je svet in življenje na njem načrtoval zelo dobro. Bili smo ustvarjeni, da bi z vsakim dejanjem, mislijo in občutjem odražali, oznanjali, poveličevali in uživali Božjo dobroto. To je bil in je Božji namen in želja za naše življenje na svetu.

Toda nekaj je šlo narobe.

PADEC

Adam in Eva sta v Edenskem vrtu izbrala, da se oddaljita od Božjega načrta za življenje. Njuna dejanja so njun obstoj z našim vred pahnila v nepredstavljivo bolečino in trpljenje. Ko bi le bila poslušna, ko bi le ostala zvesta, bi se izognila vsemu zlu, ki je sledilo. Tako pa sta raje kakor Bogu zaupala sebi in prisluhnila Hudiču. Odtlej je početje človeštva poročilo o nezvestobi Božjemu načrtu za življenje, poročilo o nezaupanju Bogu, o bolečini in trpljenju ter smrti.

REŠITEV

Bog pa nas ni zapustil. Stalno se trudi doseči vsakega človeka na svetu. Božja namera in želja po dobrem na tem svetu in v našem življenju je še živa. Hudič pa se je namenil napasti vse, kar je Božje – vse, kar je ustvaril Bog, vse, kar je dobro, vse, kar je živo. Živimo sredi tega velikega boja med Kristusom in Satanom, med dobrim in zlom, med življenjem in smrtjo. Kristus želi rešiti, Hudič pa uničiti. Vsi smo žrtve Hudičevih napadov. Vsi smo odtavali in stopili na svojo pot. (Iz 53,6) A kamor koli se nameni Hudič uničevati, je Bog že navzoč, da išče in reši. (Lk 19,10) Bog ni zapustil ne nas ne sveta.

»Jaz sem prišel, da imajo življenje in da imajo obilo,« (Jn 10,10) je rekel Jezus. Njegovo poslanstvo je bilo in je, da se spopade in premaga zlobo Hudiča, ki prihaja samo zato, »da krade in kolje in pokonča«. (Jn 10,10) Kristusovo poslanstvo na svetu je življenje, in sicer v obilju. Hudičevo poslanstvo pa je smrt. V zlu ni življenja. V zlu je zgolj smrt. Življenje je možno samo v Kristusu. Navzoče je lahko samo v dobrem. Življenje, in sicer v obilju – je možno samo v zvestobi Božjemu

Foto: Ethan Rheams

Samo On, ki je ustvaril življenje, lahko priporoča, kaj je dobro.

načrtu za svet in življenje na njem.

Hudič je od začetka »lažnivec in oče laži«. (Jn 8,44) Njegova mojstrska zvijača je bila prepričati ljudi, da je to, kar ponuja, boljše, bolj zaželeno in vznemirljivejše, nudi več zadoščenja. Kar je slabo, grešno in zlobno, se trudi prikazati kot dobro. Njegova velika prevara je, da nas to, kar ponuja, osvobaja in podaljšuje življenje, to, kar ponuja Bog, pa omejuje in odvzema življenje.

Toda gre za laž. Pravo življenje, resnično življenje je možno samo v tem, kar je ustvaril, blagoslovil in dal Bog. Samo kar daje Bog, zadovoljuje naše prave potrebe in poteši naša najgloblja hrepenenja.

»Milost in slavo daje Gospod, dobrega ne krati njim, ki hodijo v popolnosti.« (Ps 84,12) Bog je edini dajalec, ohranjevalec in zdravilec življenja. Samo On, ki je ustvaril življenje, lahko priporoča, kaj je dobro. Sveto pismo je njegovo razodetje človeštvu, kaj je dobro. Načela življenja, o katerih nas Sveti Duh prepričuje, ko z molitvijo beremo Sveto pismo ter razmišljamo o napisanem, so Božja navodila zate in zame, da lahko kar se da najbolje živiva na tem svetu. Od poročila o stvarjenju do obljube »novih nebes in nove zemlje«, (Raz 21,1) od 1 Mojzesove knjige do Razodetja, je človeku oznanil, »kaj je dobro«. (Mih 6,8) Ničesar nam ni zadržal.

Ko živimo sredi besnečega boja med dobrim in zlom, se spominjamo Edena in hrepenimo po nebesih, potrebujemo vsakodnevno zdravljenje in obnovo. Bog je predpisal, kako naj bi živeli in Duh preroštva predstavlja načela tega življenjskega sloga v knjigi Zdravje na dosegu roke. »Prava zdravila so čist zrak, sončna svetloba, zmernost, počitek telesna dejavnost, pravilna prehrana, uporaba vode in zaupanje v božansko moč.«[1]

Ta načela zdravega življenja pa so napadena. Duh preroštva pravi, »da je greh vsako ravnanje, ki uničuje telesne, umske in duhovne moči, ter da si zdravje lahko zagotovimo s poslušnostjo zakonom, ki jih je Bog določil za blaginjo vsega človeštva«.[2] »Jasno moramo razložiti, da je pot Božjih zapovedi pot življenja. Bog je določil naravne zakone, vendar njegovi zakoni niso samovoljno prisiljevanje. Vsaka prepoved bodisi v telesnem ali moralnem zakonu pomeni tudi obljubo. Če to ubogamo, nas bo na naši poti spremljal blagoslov. Bog nas nikoli ne sili delati prav, temveč nas želi obvarovati pred zlom in voditi k dobremu.«[3]

Ko so Izraelci stali na meji v obljubljeno deželo, jih je Mojzes rotil:

»Predložil sem ti danes življenje in dobro, smrt in hudo s tem, da ti danes zapovedujem, da ljubi Gospoda, svojega Boga, hôdi po njegovih potih in drži njegove zapovedi, postave in sodbe, da bi živel in se množil. ... Izvoli si torej življenje, da bi živel ti in tvoj zarod, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, poslušaš njegov glas ter se ga oklepaš, zakaj v tem je tvoje življenje in podaljšanje tvojih dni.« (5 Mz 30,15–20)

Danes stojimo na meji druge obljubljene dežele. Živimo v poslednjih dneh in čakamo »nova nebesa in novo zemljo«. (Raz 21,1) Izziv in prošnja za vsakogar vsak dan pa se glasi: Ljubi Boga, prisluhni njegovemu glasu, hodi v poslušnosti in se ga trdno drži. Tedaj bomo vedeli, kaj je dobro, in izbrali življenje. ◎

Vprašanja za premislek

1. Na katerih področjih svojega življenja najbolj čutiš Hudičeve napade?
2. Kaj te Bog vabi spremeniti v življenju, da bi ga lahko polneje užival?
3. Kako Boga prositi za moč in ljudi za podporo, ko se odločaš za življenjske spremembe?

[1] Ellen G. White, *Zdravje na dosegu roke*, str. 75
[2] Ellen G. White, *Zdravje na dosegu roke*, str. 64
[3] Ellen G. White, *Zdravje na dosegu roke*, str. 65

Torben Bergland, dr. medicine, je direktor adventističnih zdravstvenih služb pri Generalni konferenci Krščanske adventistične cerkve.

Sreda

Neprimerljivi Kristu

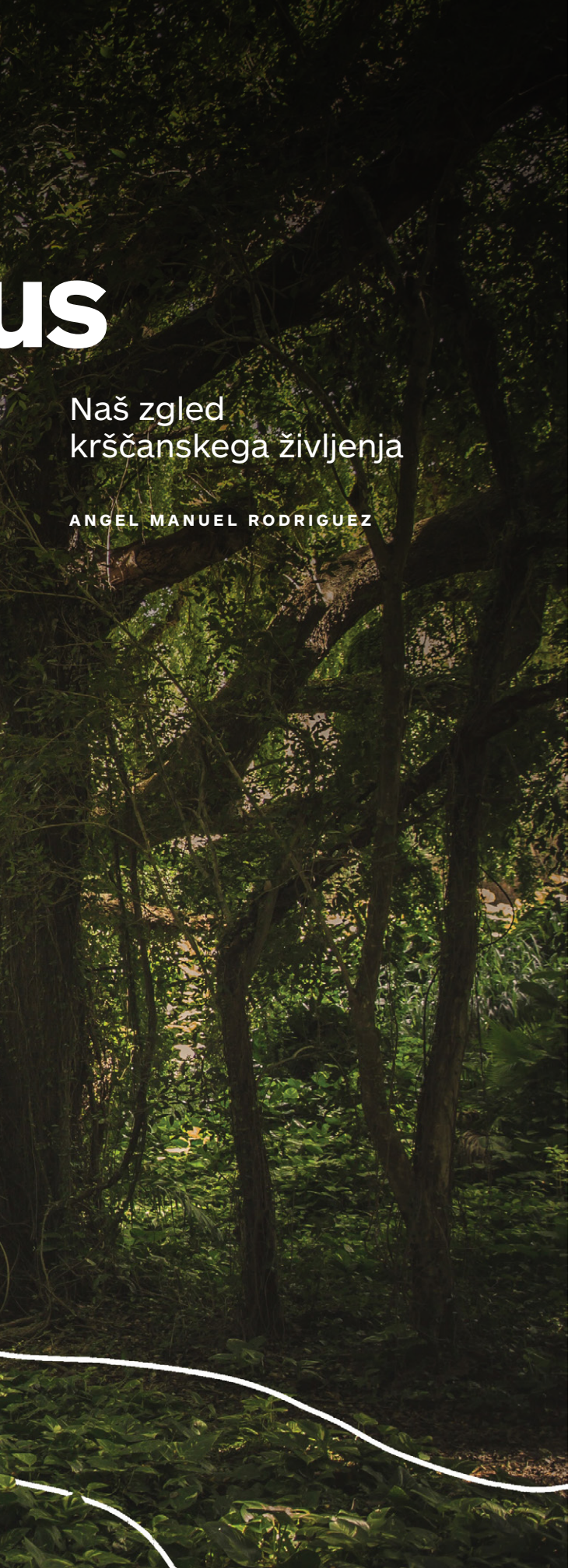

us

Naš zgled krščanskega življenja

ANGEL MANUEL RODRIGUEZ

O stareli apostol Janez je zapisal: »Kar smo videli in slišali, oznanjamo vam, da imate tudi vi v deleštvo z nami, naše deleštvo pa je z Očetom in njegovim Sinom Jezusom Kristusom.« (1 Jn 1,3) Dodal je: »Kdor pravi, da v njem ostaja, mora tudi tako živeti, kakor je živel On.« (1 Jn 2,6) Apostol opisuje kristjane kot te, ki ostajajo v Kristusu ali pa so združeni z njim. Krščansko življenje pomeni vsakodnevno hojo z Gospodom.

Da bi verniki ostali v Jezusu, so poklicani živeti, kakor je živel Kristus. Janez je bivanje v Kristusu opisal kot občestvo z Očetom, Sinom in Svetim Duhom ter sovernimi. Krščansko življenje temelji na skupni resničnosti – Jezusovi daritveni smrti. Krščanstvo se kaže v našem načinu življenja za Boga in druge.

Za Jezusovo življenje je bila značilna preobražajoča moč. Do nje imamo dostop, če poslušamo, kaj je rekel (»kar smo slišali«) in če počnemo, kar je počel On (»kar smo videli«) – če se torej ravnamo po njegovih besedah in dejanjih. On je najboljši in vrhovni prikaz, kako naj bi živeli kristjani – hodili kakor je hodil On.

JEZUS SE JE TRUDIL SPREMENITI LJUDI

Jezus je prišel korenito spremenit življenje ljudi, ki ga slišijo in vidijo. Ljudi je vabil, naj postanejo njegovi sledilci. Biti učenec ni preprosto naučiti se njegovih naukov, temveč dovoliti njihovi moči, da spočnejo v nas novo življenje. (Jn 3,1–8) Jezus, vesoljni vir Božje moči, je učence pridobival s premagovanjem Hudičevih del v človekovem srcu. Ljudi je vabil, naj sledijo raje njemu.

Znanstvenikova narava dela je zahtevala, da je potoval skozi džunglo. Ker ni bilo cest ali poti v gostem podrastju, je s seboj vzel krajevnega vodnika. Ko sta že nekaj časa hodila, je rekel vodniku: »Nobenih sledi ne vidim. Kako veste, da greva v pravo smer?«

»Jaz sem pot,« je odvrnil vodnik. »Samo za menoj pojdite.«

Hvala Bogu, da gremo za njim, ki pozna pot! Jezus se je ozrl na izgubljeno človeštvo, ki je izgubilo smer, in rekel: »Poznam pot, pojdite za menoj.« (Jn 14,6) Ko hodimo za njim, se od nas pričakuje, da živimo, kakor je živel On.« (1 Jn 2,6)

Foto: Veeterzy

Prav vsako Kristusovo delo je odražalo njegovo osebnost in s tem kazalo smer življenja njim, ki mu bodo sledili in bodo verniki njegove cerkve.

JEZUSOVE BESEDE

Nobenega dvoma ni, da je Jezus postavil merilo, kaj pomeni biti kristjan. Njegovo Besedo je bilo slišati na mestnih ulicah, na svetiščnih dvoriščih, ob obali, med njegovimi potovanji, ko je razodeval vrednote in načela Božjega kraljestva.

Po njem je bilo na padlem planetu znova slišati Božji glas, ki je poučeval človeštvo ter na novo osmišljal, kar so Izraelci slišali v Stari zavezi.

Pridiga na Gori blagrovje Jezusov opis poti življenja njih, ki gredo za njim in bi radi svetu kazali, da so kristjani.

V pridigi je obsodil umor – posebej če je zagrešen iz jeze. (Mt 5,21–22) Potrdil je, kako pomembno je z drugimi živeti v slogi. (Mt 5,23–24) Zatrdil je, da prešuštvo ni zgolj dejanje, marveč tudi sama misel, ki jo poželjivo gojimo. Skušnjava poželenja, ki v tej dobi spleta ponuja izzive, je bila nekaj nepredstavljivega v Jezusovem času. (Mt 5,27–30) Jezus je na novo potrdil zakon in opomnil poslušalce, da ločitev prinese lastne težave. (Mt 5,31–32)

Govoril je o pravičnosti in kako naj bomo raje radodarni kakor maščevalni (Mt 5,38–40) in naj ljubimo – tudi sovražnike – kar je eno od znamenj pristne duhovnosti in najjasnejši odraz Božjega značaja.

Jezus je rekel, naj raje skrbimo za ljudi v potrebi, namesto da hranimo lastno sebičnost. (Mt 6,1–4) Učence je spomnil, da je pravi zaklad shranjen v nebesih (Mt 6,19–24) in da kakovost našega duhovnega življenja ni odvisna od materialnih dobrin. Če iščemo Gospoda in njegovo kraljestvo, bodo zadovoljene naše najnujnejše duhovne, čustvene in materialne potrebe. (Mt 6,25–34)

V dobi depresije in tesnobe se oprimimo Božje ljubezni do nas in zaupajmo, da On zmore oskrbeti naše najgloblje potrebe. Kadar se znajdemo v skušnjavi, da bi druge presojali na podlagi njihovih nepopolnosti, nas Jezus prosi, da se ustavimo in se spomnimo, da je naša prvotna naloga reševati lastno nepopolnost. (Mt 7,1–5)

Jezusovi nauki so zasnovani, da osmislijo naše življenje, ga naredijo prijetnega in učinkovitega v službi drugim. Ljubezen je središče vrednot Božjega kraljestva. Ljubezen do Boga ni samo še ena zapoved; je lepilo, ki drži skupaj naše duhovno življenje. Ljubezen do Boga je osnova naše skladnosti s postavo. (1 Kor 13) Ljubezni do drugih ne kažimo samo tem, ki so nam všeč, temveč celo sovražnikom.

Velikokrat nam je težko ljubiti druge. Celo cerkve lahko včasih postanejo središče spopadov in napetosti, kar škoduje enotnosti in kristocentričnosti. Apostol Janez se je tega verjetno zavedal, saj je zapisal: »Kajti to je oznanilo, ki ste ga slišali od začetka: naj se ljubimo med seboj.« (1 Jn 3,11)

JEZUSOVA DEJANJA

Sveto pismo pravi, da se značaj in istovetnost razodevata v naših dejanjih. Jezusova osebnost ni bila skrita in drugim nedostopna. Postal je človek, da bi z dejanji kazal svojo božanskost.

Janez Krstnik je, ko so ga zaprli, poslal poslance Jezusa vprašat, ali je resnično Mesija. Jezus se je Janezovim učencem razkril ne samo z besedami, marveč tudi z dejanji. (Mt 11,1–6)

Človekova dejanja razkrivajo njegov značaj. Jezus je jedel s pobiralci davkov in grešniki ter s tem kazal božansko sočutje. (Mt 9,11–13) Živel je popolnoma pokoren Očetovi volji (Jn 5,19) in ta odnos krepil z občestvom z Očetom z molitvijo in

Foto: Gerrie van der Walt

poznavanjem Pisem. Posvečeval je soboto; (Lk 4,16) ljubil sovražnike in molil zanje. (Mt 26,51–53; Lk 23,34) Premagal je hudobnega, ko je bil skušan, (Mt 4,1–6) ter ga porazil, ko je osvobodil obsedene z demoni in bolne. (Mr 1,32–34)

Ko so ljudje videli, da Jezus dela čudeže – tudi ko je ozdravil slepa – so spoznali, da je neprimerljivo moč uporabil v službo drugim. (Jn 9,33) Prav vsako Kristusovo delo je odražalo njegovo osebnost in s tem kazalo smer življenja njim, ki mu bodo sledili in bodo verniki njegove cerkve. Vse njegovo življenje je bilo prikaz neskončne ljubezni, s katero Bog ljubi vsa svoja bitja. Ko so ga pribili na križ, da je odvzel naš greh, je skrajni prikaz, kako zelo Bog ljubi ljudi. (Jn 3,14–16; 1 Jn 4,7–10)

JAZ SEM KRISTJAN

Jezus je prišel z besedami in dejanji pokazat, kdo je. Ljudje pa so še posebej zaradi njegovega vedenja in ravnanja prepoznali, da je Božji Sin.

Med obiskom v državi, kjer skupaj živijo muslimani in kristjani, sem poklical taksi, da me je odpeljal na sestanek. Med potjo sem taksista vprašal o njegovem verskem življenju. Odgovoril je s širokim nasmehom: »Jaz sem musliman.« Povedal sem mu, da imam nekaj muslimanskih prijateljev, in omenil, kako so predani Alahu.

Potem je on vprašal po moji veri in odgovoril sem, da sem adventist sedmega dne. Radostno se je zasmejal in skoraj zavpil: »V moji vasi je veliko adventistov in so boljši muslimani od mene. Kar nekajkrat tedensko gredo v mošejo, sobote pa preživljajo v bogoslužju in opravljanju dobrih del. So pobožni in molijo več kakor trikrat dnevno. Ne jedo svinjine in ne pijejo alkohola.«

Ljudje nas najprej prepoznajo po načinu življenja (po naših dejanjih), potem pa po našem nauku. Jezusova vera ni samo niz razumskih trditev ali teološki sistem, marveč je živa resnica, ki prevzame celotnega človeka. Je preobražajoča resnica, ki korenito spremeni naš način razmišljanja, govorjenja in delovanja.

Duh preroštva pravi: »Kristus je naš vzorec, popoln in svet zgled, ki nam je bil dan, da mu sledimo. Vzorcu ne bomo nikoli enaki; lahko pa ga posnemamo in odražamo po svojih zmogljivostih.«[1]

Takšna vera, ki jo bodo drugi videli v naših dejanjih, odpira vrata, da lahko ljudje slišijo in spoznajo resnico. Pomeni pa živeti, kakor je živel Kristus.

Vprašanja za premislek

1. Zakaj Sveto pismo Kristusa predstavlja kot naš zgled?
2. Zakaj naj bi svoje življenje primerjali z Jezusovim? Da bi bili popolni? Da bi nas Bog sprejel? Da bi služili drugim? Ali pa kar sestava vsega trojega?
3. Kaj misliš – ali je v določenih razmerah primerno prikriti svojo adventistično istovetnost?

[1] Ellen G. White, *Adventist Review and Sabbath Herald*, 5. 2. 1895

Angel Manuel Rodriguez je bil direktor Svetopisemskega raziskovalnega inštituta pri Generalni konferenci od leta 2001 do 2011.

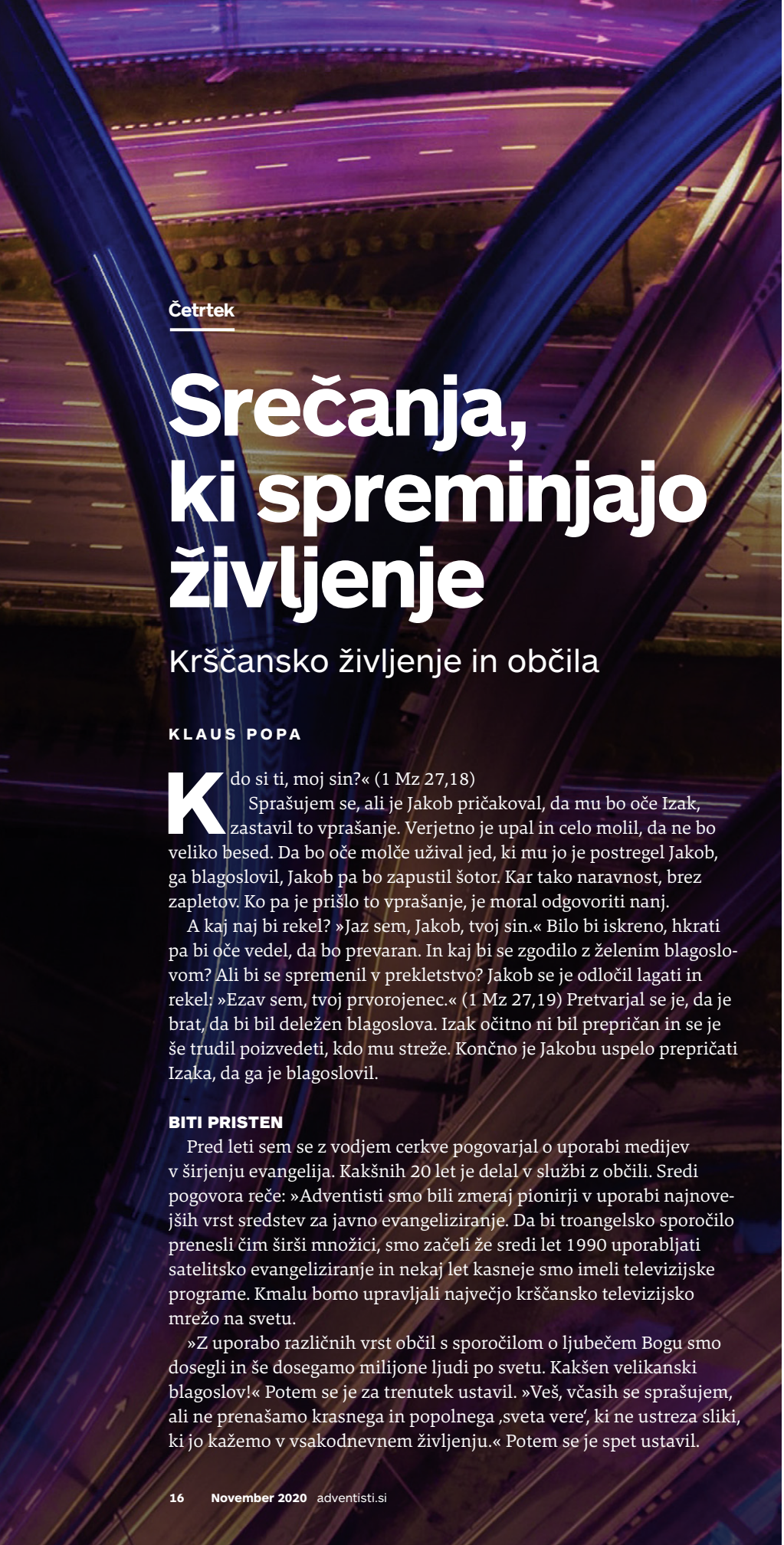

Četrtek

Srečanja, ki spreminjajo življenje

Krščansko življenje in občila

KLAUS POPA

»Kdo si ti, moj sin?« (1 Mz 27,18)

Sprašujem se, ali je Jakob pričakoval, da mu bo oče Izak, zastavil to vprašanje. Verjetno je upal in celo molil, da ne bo veliko besed. Da bo oče molče užival jed, ki mu jo je postregel Jakob, ga blagoslovil, Jakob pa bo zapustil šotor. Kar tako naravnost, brez zapletov. Ko pa je prišlo to vprašanje, je moral odgovoriti nanj.

A kaj naj bi rekel? »Jaz sem, Jakob, tvoj sin.« Bilo bi iskreno, hkrati pa bi oče vedel, da bo prevaran. In kaj bi se zgodilo z želenim blagoslovom? Ali bi se spremenil v prekletstvo? Jakob se je odločil lagati in rekel: »Ezav sem, tvoj prvorojenec.« (1 Mz 27,19) Pretvarjal se je, da je brat, da bi bil deležen blagoslova. Izak očitno ni bil prepričan in se je še trudil poizvedeti, kdo mu streže. Končno je Jakobu uspelo prepričati Izaka, da ga je blagoslovil.

BITI PRISTEN

Pred leti sem se z vodjem cerkve pogovarjal o uporabi medijev v širjenju evangelija. Kakšnih 20 let je delal v službi z občili. Sredi pogovora reče: »Adventisti smo bili zmeraj pionirji v uporabi najnovejših vrst sredstev za javno evangeliziranje. Da bi troangelsko sporočilo prenesli čim širši množici, smo začeli že sredi let 1990 uporabljati satelitsko evangeliziranje in nekaj let kasneje smo imeli televizijske programe. Kmalu bomo upravljali največjo krščansko televizijsko mrežo na svetu.

»Z uporabo različnih vrst občil s sporočilom o ljubečem Bogu smo dosegli in še dosegamo milijone ljudi po svetu. Kakšen velikanski blagoslov!« Potem se je za trenutek ustavil. »Veš, včasih se sprašujem, ali ne prenašamo krasnega in popolnega ‚sveta vere', ki ne ustreza sliki, ki jo kažemo v vsakodnevnem življenju.« Potem se je spet ustavil.

»Ali se večinoma osredotočamo na to, kar bi morali verovati in kako kazati svojo vero ter s tem odvračamo pozornost s svojih pomanjkljivosti, svojih potreb in naše strtosti? Sami sebi in drugim težko priznamo, da nismo tako dobri, kakor bi radi bili, in nimamo tako ‚idealne vere', kakor jo od nas zahteva naša oddaja.«

Takšna vprašanja zahtevajo osebni odziv. Nihče ne more odgovoriti namesto koga drugega. Mnogi se spopadamo s podobno razgibanostjo, ko oznanjamo vero. Kot verska skupnost želimo pomagati čim več ljudem spoznati Boga. S tem ciljem v mislih se znajdemo v skušnjavi, da prikažemo idealno sliko in ne pristne. Zakaj?

Prvič, ker si vsak želi doseči in izkusiti ideal. Drugič, oznanjanje idealnega naredi večji vtis. (Strokovnjaki za marketing in oglaševanje vsak dan dokazujejo, da se povsod uspešno prodajajo popolni nasmehi, popolna telesa, popolne plaže in popolni sončni zahodi – od zobnih past, pijač, avtomobilov in več.) Zgodbe o neuspehih in napakah niso tako prepričljive kakor prej omenjene, ali ne? Tretjič, oznanjevanje vere vsebuje poučevanje Božjega zakona, splošno veljavnih resnic in načel, ki so neodvisni od kulture, časa in drugih ljudi. (Apostol Pavel je oznanil: »Tako je torej postava svéta in zapoved je svéta, pravična in dobra.« Rim 7,12) Četrtič, Mar ne gre za Boga in ne nas, za Božjo dobroto in usmiljenje ter njegov načrt zveličanja za človeštvo? In končno, saj ne želimo, da bi ljudje izgubili zaupanje v Boga in se odpovedali vere zaradi naših nepopolnosti. Vse to so dobri in razumljivi razlogi, da se odločimo oddajati idealno vero in popolno življenje.

Hkrati pa nas naša skrb ali celo bojazen, da bi se ljudje lahko odvr-

Foto: Ishan @seefromthesky

Živimo v skrbno postavljenih, urejenih in okrašenih »svetih deželah jaza«.

nili od Boga, ko vidijo našo strtost, lahko zapelje, da skrijemo manj prijetne plati in se sčasoma zdimo boljši, kakor smo v resnici. Lahko nas začne bolj skrbeti, da nas ljudje vidijo v pozitivni luči kakor pa to, kakšen človek dejansko smo. Oznanjanje vere postane bolj skrb za zunanji videz kakor skrb za značaj, za dojemanje kakor iskreno in pristno podajo.

Oznanjevanje skozi medije (televizijo, radio, družbena omrežja itn.), ki se kot zavesa postavijo med nas in druge ljudi, nam še dodatno olajša, da vero spremenimo v popolno in privlačno projekcijo, kar v osebnih srečanjih ne bi bilo mogoče. S tem ohranjamo distanco med lepo osvetljeno in privlačno prikazano duhovno izkušnjo v medijih ter pristno izkušnjo vere, ki bi jo videli v luči belega dne med resničnimi ljudmi.

DOSEŽEK

Zdi se, da je središče tega naš strah pred zavrnitvijo – tako osebno kot verske skupnosti. Zato lahko osredotočanje na Božjo popolnost, Božjo postavo in splošno veljavne resnice ter na verovanja in načela deluje kot priročen odvračalec pozornosti ali celo izgovor, da se nam ni treba spopadati, sprejeti in govoriti o lastnih nepopolnostih. Cilj oznanjanja vere pa ni prepričevanje ljudi, da je dober in vreden nosilec, marveč da je Bog dober, prijazen, usmiljen. V njem ljudje najdejo sprejemanje, odpuščanje in življenje.

Jakobu se je Bog na poti na vzhod razodel kot Zveličar in ga blagoslovil. Bog tega ni naredil zaradi Jakoba, marveč kljub temu, kdo je Jakob bil. Jakob si je želel blagoslova, ni pa si ga zaslužil; prejel ga je zaradi Boga in tega, kakršen je. (1 Mz 28,10–12)

Vse to ni pomembno samo za medijske strokovnjake. V »vesolju družbenih občil« se sredi stalnega cunamija besed, slik in posnetkov milijarde ljudi po vsem svetu znajde v napetosti med svojim resničnim in posredovanim jazom. Živimo v skrbno postavljenih, urejenih in okrašenih »svetih deželah jaza«. »Kdo sem?« je za mnoge temeljno pereče vprašanje, ki zahteva odgovor. Zahtevno vprašanje se glasi: Ali seštevek tega, kar podajamo vsemu svetu na različnih osnovah družbenih občil, na koncu odraža neresničen, izboljšan in pretiran lažni jaz? Ali pa dovolimo ljudem videti bolj natančen in pristen pogled na to, kdo smo?

Jakob se je po 20 letih odločil vrniti domov. Na srečanje z bratom Ezavom se je pripravljal v velikem strahu in zadregi. Ponoči je med Jakobom in neznancem, za katerega se je izkazalo, da ni človek, prišlo do nepričakovanega boja. Sredi tega Jakob reče: »Ne izpustim te, dokler me ne blagosloviš!« Ali po vseh teh letih še vedno ni bil prepričan o blagoslovu?

»Tujec vpraša:« Kako ti je ime?« Predstavljam si, da je bil Jakob presenečen, če ne kar prestrašen, da ga je neznanec presenetil z istim vprašanjem kakor oče pred 20 leti. »Kdo si ti?« Ali se bo Jakob ponovno izdajal za koga drugega, da bi prejel blagoslov? Ali pa bo tokrat iskren ne glede na posledice?

»Jakob,« je odgovoril. Končno je imel pogum biti on sam – Jakob, tisti, ki drži za peto, tisti, ki goljufa.

Vera je vedno osebna, odnosna in se odraža v našem življenju. Vera obsega vse, kar smo. Da bi vero in življenje oznanjali celovito, moramo povedati tako dobro kot slabo, svoj uspeh in neuspeh, svoje boje in težave pa tudi svojo ljubezen in strtost. Sveto pismo se ne boji ranljivosti. Pisci Svetega pisma so odprto in očitno govorili o »celotni« zgodbi in ne samo o primernih delih.

Jakob se je med nepričakovanim spopadom z Bogom moral spopasti s seboj. Odločil se je priznati, kdo je. Ali si upamo stopiti na to pot, biti ranljivi, da nas drugi lahko vidijo? Božja ljubezen, dobrotljivost in milost so ustvarile varen in odrešilni prostor za Jakoba. Bog je zvest. Isti prostor zagotavlja tudi nam.

Vprašanja za premislek

1. Zakaj je tako težko biti pristen in kazati svoj pravi jaz?
2. Kakšna je povezava med uporabo občil ter kako se v njih predstavljaš?
3. Kako bi lahko naslednjemu rodu adventistov pomagali, da bi imeli do občil zdrav odnos?

Klaus Popa je direktor Stimme der Hoffnung, evropskega medijskega središča Krščanske adventistične cerkve, in živi v nemškem mestu Alsbach-Hahnleinu.

Petek

On vse dela lepo

Spolnost in krščansko življenje

GINA WAHLEN

Ni bila povsem prepričana, kako se je zgodilo – a se je. Monika[1] je odraščala v adventističnem domu in krščansko življenje ji je bilo povsem naravno.

Potem je spoznala Marka, sošolca na adventističnem kolidžu. Pogosto sta se družila sama, eno je vodilo do drugega in končala sta v sporazumnem intimnem spolnem odnosu.

Monika je vedela, kaj pravi Sveto pismo o zunajzakonskih spolnih odnosih. Pogosto se je trudila vest utišati z mislijo: *Kako je lahko nekaj tako prijetnega tako narobe?*

Marko in Monika nista osamljen primer. V Združenih državah Amerike je 88,8 % žensk med 15. in 44. letom ter 89,9 % moških med 20. in 44. letom dejavnih v spolnih odnosih zunaj zakonske zveze,[2] povprečna starost prve spolne izkušnje pa je 17,3 za ženske in 17 za moške.[3]

Predzakonska spolnost je le eden izmed spolnih grehov, ki so v Svetem pismu prepovedani. Mnogi se sprašujejo, kako je lahko nekaj narobe, če je občutek drugačen. Kakšna je zveza med spolnostjo in krščanskim življenjem?

SVETOPISEMSKO NAVODILO

Sveto pismo je polno besedil o spolnosti, kar služi kot vodnik v zdrave vloge in odnose. Prvih pet knjig Svetega pisma »ureja spolno dejavnost in vzpostavlja vloge v spolnosti. Preroška literatura uporabi prispodobe iz spolnega življenja v napovedi Božje sodbe za nezvestobo zavezi. Modrostna literatura razlikuje modro vedenje v spolnosti od nespametnega in s prispodobami iz spolnega življenja opiše modrost. Evangeliji s spominom na Jezusove besede in dejanja oblikujejo spolno vedenje in naravo njegovih sledilcev. Pisma pa imajo opravek s konkretnimi vprašanji o spolnosti. Razodetje vsebuje spolne prispodobe in navodila.«[4]

Dobro bi bilo ob takem navdihnjenem priporočilu na dosegu roke proučiti njegova navodila, jih upoštevati in se sklicevati na božanske blagoslove.

V začetku je Bog ustvaril človeka dveh različnih spolov: »Moža in ženo ju je ustvaril«. (1 Mz 1,27) Adam je bil ustvarjen iz zemeljskega prahu, Eva pa iz Adamovega rebra, kar kaže, kako blizu si bosta.

»To je sedaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa; ta se bo imenovala Móžinja, zato ker je vzeta iz moža.« Je zaklical Adam. »Zato zapusti mož svojega očeta in svojo mater in držal se bo svoje žene, in bosta eno meso. Bila sta pa oba naga, Adam in njegova žena, a ni ju bilo sram.« (1 Mz 2,23–25)

Biti »eno meso« pomeni združitev src, misli in duši dveh ločenih posameznikov. Zajema telesno, duševno, čustveno in duhovno enotnost skladno s celostno naravo tega, kdo smo kot ljudje.

Jezus potrjuje, da naj bo zakonska zveza neločljiva enotnost enega moškega in ene ženske. (Mt 19,4–6) V tej zvezi naj uživata radost, užitke in telesno popolnost. Sveto pismo govori o radosti zakonske intime, podrobno pa opiše tudi »napačna izražanja« spolnosti in njihov negativni vpliv na ljudi in družbo.

Foto: Carles Rabada

Spolnost je sestavni del naše istovetnosti.

Ljudi opozarja pred uničevalnim spolnim vedenjem, kakršno je nečistovanje, prešuštvo, istospolna intima, krvoskrunstvo in mnogoženstvo.[5] Ker takšno vedenje spodkopava čudoviti Božji namen za človekovo spolnost, smo opozorjeni, naj tega ne počnemo. (1 Tes 4,3–5; Rim 1,26–27; 1 Kor 6,9–11)

OD BOGA DANA ISTOVETNOST

Spolnost je sestavni del naše istovetnosti. Je temeljna »za osebno istovetnost in življenje v skupnosti tako v svetopisemskih časih kakor danes.«[6] Občutek o tem, kdo smo, je nujen za naš odnos z drugimi in s svetom okoli nas. Sveto pismo jasno razodeva, kdo smo in kako naj bi živeli.

Bog je v edenskem vrtu svojima otrokoma dal dve prepoznavni značilnosti. 1) soboto, ki nas opominja, da je On naš Stvarnik in Gospod; 2) našo osebnost, bodisi da smo ustvarjeni kot moški ali ženska, po Božji podobi. Ti dve značilnosti bosta vedno temeljna za človeško istovetnost.

David Thomas v svojem članku »Spolnost kot nekaj svetega« poudarja: »Ker je spolnost del bistvenega območja, kjer shranjujemo svete reči, se bo človek počutil oslabljen in oskrunjen, če tega ne bomo pravilno spoštovali in s tem pravilno ravnali. Zloraba spolnosti ali skrunjenje koga z njo je nespodobno in škodljivo, saj se tako tepta notranje svetišče življenja.«[7]

TRAJNI UČINKI

To se je zgodilo Marku in Monici. Med njuno strastno romanco je njuno nezakonito ljubezensko afero spremljal naval vznemirjenja in čutnega užitka. Kasneje pa sta čutila krivdo, žalost, strah in obžalovanje, zaradi česar sta šla vsak svojo pot in s seboj odnesla brazgotine, ki so kazile njuno notranje bitje, poškodovale njuno dojemanje samega sebe ter odnose z drugimi. Ozdravljenje je prišlo šele s spokorjenjem in vrnitvijo k Bogu.

Klasični svetopisemski primer spolne nezvestobe najdemo v poročilu o Davidu in Batsebi v 2 Sam 11. Bog je neznansko blagoslovil Davida; njegovo kraljestvo je bilo utrjeno. Zaradi grehov poželenja in prešuštva, čemur je sledil še umor, pa je David zgrmel v brezno žalosti, od katere si ni nikoli popolnoma opomogel, čeprav se je globoko spokoril in bil deležen Božjega odpuščanja. (Ps 51,32)

Primerjajmo Davidovo izkušnjo z Jožefovo, ki je ob srečanju s skoraj nepremagljivo skušnjavo, zavpil: »Kako naj torej storim tako veliko hudobijo in se pregrešim zoper Boga?« (1 Mz 39,9) Jožefova poštenost, čista vest in zaupanje v Boga so mu dajali moč v temačnih dneh vse do luči oprostitve, časti in sprave.

SLEDIMO BOŽJEMU NAČRTU

Nikoli ni bil Božji namen, da bi izkusili mnoge posledice nedovoljenih in nenaravnih spolnih odnosov. Svari nas, da so škodljive celo nečiste misli (Mt 5,28), prav tako pornografija v vseh svojih oblikah. (Ps 101,3)

»Bežite pred nečistovanjem,« nam je rečeno. »Vsak greh, ki ga stori človek, je zunaj telesa; kdor pa nečistuje, greši proti lastnemu telesu.« (1 Kor 6,18)

Zato je Bog v svoji ljubezni in skrbi za nas opisal, kako najbolje živeti ter dal jasna navodila za skrb za to najbolj osebno in zasebno področje našega življenja. Ko upoštevamo njegov načrt, postajamo dovzetni za vse radosti, ki nam jih želi podariti. Za poročene to zajema radosti spolne intime. A tako samskim kot poročenim nudi zadovoljstvo in varnost spoznanje, da smo ustvarjeni po Božji podobi in da ima za naše življenje čudovit in izpopolnjujoč načrt in da bo potešil naše najgloblje želje.

Vprašanji za premislek

1. Kako sta povezani osebna istovetnost in spolnost?
2. Kakšen je Božji namen za človekovo spolnost?

[1] Imeni sta spremenjeni.
[2] National Survey of Family Growth, National Center for Health Statistics, www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/p.htm.
[3] Ibid.; www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/s.htm#sexualactivity.
[4] Barry L. Bandstra in Allen D. Verhey, "Sex, Sexuality,"*International Standard Bible Encyclopedia*, ed. Geoffrey W. Bromiley, 4. zvezek, str. 429
[5] Smernice Krščanske adventistične cerkve v odziv na spreminjajoča se kulturološka stališča glede homoseksualnosti in drugih spolnih praks, izglasovano 17. 4. 2014; https://tinyurl.com/https-www-adventist-org-arti.
[6] Bandstra in Verhey
[7] David E. Thomas, »Spolnost kot nekaj svetega«, *Adventist Review*, 20. 6. 2013, str. 26

Gina Wahlen je urednica in vodja projektov v predsedniškem oddelku Generalne konference Krščanske adventistične cerkve v Silver Springu, Maryland, Združene države Amerike.

Druga sobota

Živeti v času konca

Krščansko življenje
in dogodki poslednjih dni

ELLEN G. WHITE

Prikazala se je Božja milost zveličavna vsem ljudem; uči nas, da se odpovejmo brezbožnosti in posvetnim poželenjem ter živimo zmerno in pravično in pobožno v sedanjem svetu, čakajoč blaženega upanja in prikazni slave vélikega Boga in našega Zveličarja Jezusa Kristusa, ki je dal samega sebe za nas, da bi nas rešil sleherne nepostavnosti in očistil sebi za lastno ljudstvo, goreče za vsa dobra dela.« (Tit 2,11–14)

To besedilo uči nekaj popolnoma drugega od besed mnogih, ki trdijo, da verujejo v evangelij. Spodbuja nas, naj živimo trezno, pravično in pobožno v sedanjem svetu ter čakamo slavno pojavitev velikega Boga in našega Zveličarja Jezusa Kristusa.

Nekateri mojemu delu ugovarjajo, ker učim, da je naša dolžnost čakati, da se Kristus osebno pojavi na nebeških oblakih. Pravijo: »Ko slišiš gospo White govoriti o Kristusovem prihodu, bi pomislil, da je Gospodov dan tik pred nami; pa vendar o isti temi govori že zadnjih 40 let, Gospoda pa še vedno ni.«

Ta pomislek bi lahko podali zoper besede samega Kristusa. Sam je ljubljenemu učencu rekel: »Glej, pridem hitro,« in Janez je odvrnil: »Amen, pridi, Gospod Jezus.« (Raz 22,20) Jezus je te besede izgovoril kot opozorilo in spodbudo svojemu ljudstvu; in zakaj jih ne bi upoštevali? Gospod je rekel, da bodo zvesti pazili na njegov prihod in ga čakali. ...

Točnega časa Kristusovega prihoda ne poznamo. Jezus je rekel: »Za tisti dan in uro pa nihče ne ve.« (Mt 24,36) Omenil pa je tudi znamenja svojega prihoda, rekoč: »Ko vse to ugledate, védite, da je On blizu, pri vratih.« (Mt 24,33) Ko se bodo pojavila znamenja njegovega prihoda, jih je spodbujal: »Povzdignite svoje aglave, ker se približuje vaša odrešitev.« (Lk 21,28)

Z vsem tem v mislih je apostol zapisal: »Vi pa, bratje, niste v temi, da vas ta dan zagrabi kakor tat; kajti vi vsi ste sinovi luči in sinovi dneva; nismo od noči, ne od teme.« (1 Tes 5,4–5) Ker ne poznamo časa Kristusovega prihoda, moramo v sedanjem svetu živeti trezno in pobožno, »čakajoč blaženega upanja in prikazni slave vélikega Boga in našega Zveličarja Jezusa Kristusa«.(Tit 2,13)

Kristus je dal samega sebe za nas, da bi nas odrešil vse krivičnosti in nas očistil kot izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela. Njegovo ljudstvo mora ohraniti svoj značilni značaj, ki ga ima kot njegov predstavnik.

Vsak med njimi ima opraviti delo. Da bodo učinkoviti delavci z Bogom, naj bogati prispevajo svoja sredstva, vplivni svoj vpliv, izobraženi svojo modrost, revni svoje vrline. Uredijo naj svoj odnos z Bogom, da bodo odsevali svetlobo slave Boga, ki sveti v obličju Jezusa Kristusa.

Beremo o njih, ki oddaljujejo dan Jezusovega prihoda; za takšne bo njegov prihod kakor tat ponoči in uničenje jih bo zadelo nenadoma. Koliko ljudi uspava mesena varnost; a čas je, da se zbudimo. Apostol pravi: »Nismo od noči, ne od teme. Zatorej ne spimo kakor drugi, marveč čujmo in trezni bodimo.« (1 Tes 5,5–6)

Bodimo budni, da bomo razpoznali znamenja časa in posvarili ljudi. Mnogi na svetu si prizadevajo utišati opozorilo teh, ki pravijo: »'Mir, mir,' ko vendar ni miru,« (Jer 6,14) mi pa moramo ravnati nasprotno tem. Mnogi prebujenim govorijo: »Ne pustite se motiti, kar živite v svoji brezbožnosti, še naprej poveličujte samega sebe ter živite v užitkih. Gospodovega dne še ni blizu.«

Ali ni imel Kristus pred seboj cilja, ko je rekel: »Glej, pridem hitro.« Ali ni vedel, da bo morala njegova cerkev ohraniti ta svečani dogodek v svojih mislih? Ali naj s posmehovalci poslednjega časa rečemo: »Kje je obljublja njegovega prihoda? Saj odkar so zaspali očetje, je vse, kakor je bilo od začetka stvaritve.« (2 Pt 3,4) Jaz ne mislim biti v tej skupini. Želim prebuditi ljudi s sporočilom o skorajšnjem Kristusovem prihodu.

VELIKA ODGOVORNOST

Kdor pozna resnico za ta čas, ima pred svetom veliko odgovornost. Ljudi mora posvariti o prihajajočih sodbah. Ljudem mora predstaviti Kristusa. Ni čas, da objokujejo svoje stanje, govorijo o svoji temi ter godrnjajo in se pritožujejo o svojih težavah; svoj um naj povzdignejo k Bogu,

odprejo vrata svojega srca Jezusu in mu dovolijo, da vstopi in biva z njimi.

Kristus mora kraljevati v srcu, da bo notranje bitje očiščeno vsakega greha. Skorajšnji Zveličarjev prihod moramo jemati kot živo resničnost. Najpomembnejše vprašanje tega časa se glasi: »Kako je z menoj? Ali ponavljam Kristusove besede? Ali učim svoje otroke, da se morajo rešiti, da morata biti mir in svetost del njihovega življenja? Ali jih učim, da svoje roke položijo v Kristusove, da jih bo On lahko vodil?«

Pred nami je resno delo in nimamo časa, da bi pili iz počenih vodnjakov, ki ne držijo vode. Brez obotavljanja moramo h Kristusu, da nam da vodo življenja. Marljivo proučujmo Sveto pismo. Proučevanje Svetega pisma je za nas najbolj pomembno. Sveto pismo lahko človeka zmodri za zveličanje, pa vendar si jih tako malo vzame čas za Božjo besedo!

Moški in ženske so vpeti v reči sveta v pogubi. Svoje upanje gradijo na ničvrednih temeljih, svoja imena pišejo v pesek. Celo ti, ki trdijo, da so Kristusovi sledilci, niso poslušni njegovim napotkom. ...

Bog nam ponuja obilne blagoslove v užitek in pričakuje, da bomo obrodili sadove njemu na slavo; mnogi pa zanemarjajo njegovo delo. Ne izročijo se popolnoma njegovi volji. Veliko jih je, ki mislijo, da ljudje zaradi razmišljanja o Bogu in nebeških rečeh postanejo mračni in potrti; da je zdravju škodljivo, če se um ukvarja z versko tematiko.

Ko je Bog v moji mladosti mojemu umu odprl Sveto pismo in mi razsvetlil resnice njegove Besede, sem šla drugim oznanit dragocene novice o zveličanju. Brat mi je pisal in dejal. »Prosim te, da ne sramotiš družine. Vse bom naredil zate, če ne greš v svet kot pridigarica.«

»Sramotim družino?« sem odpisala. »Ali lahko sramotim družino, če oznanjam Kristusa in njega križanega! Ko bi mi dal vse zlato, kar ga premore tvoja hiša, ne bom prenehala podajati pričevanja za Boga. Spoštujem povračilo nagrade. Ne bom molčala, kajti ko mi Bog zaupa svojo luč, ve, da jo bom po svojih zmožnostih podala drugim.«

Mar niso duhovniki in poglavarji prišli k učencem in jim ukazali, naj prenehajo pridigati v Kristusovem imenu? Zveste so zapirali v ječe, a Gospodov angel je prišel dol in jih izpustil, da so širili besede življenja ljudstvu. To je naše delo. ...

RESNICA, KAKRŠNA JE V JEZUSU

Resnico moramo predstaviti takšno, kakršna je v Jezusu. On je prišel na svet rešit grešnike. Trideset let je bil naš živi zgled. Prenašal je žaljivke, sramoto, graje, zavračanje in smrt; pa vendar živi. Je živi Zveličar. Odšel je v nebesa in tam posreduje za nas.

Tik pred križanjem je molil, da bi bili njegovi učenci eno z njim, kakor je On eno z Očetom. Ali je res mogoče, da bi bil grešni, padli človek sprejet v tako vzvišen odnos s Kristusom? Takšna zveza s Kristusom prinaša svetlobo in mir in tolažbo našemu srcu. Ko je odšel v nebesa, je učencem dejal: »Bolje vam je, da jaz odidem. Zakaj, če ne odidem, ne pride Tolažnik k vam; če pa odidem, ga pošljem k vam.« (Jn 16,7) Le kdo si ne želi Tolažnika med stisko? ...

Pripovedujte o Kristusovi ljubezni, govorite o njegovi moči, pa boste imeli nebesa na tem svetu in se veselili nebes, v katera boste odšli. Odzovite se na Božjo luč, in boste kakor zaliti vrt; vaše zdravje se bo hitro izboljšalo; vaša luč bo zasvetila v temi, nagrada pa bo Gospodova slava.

Vprašanja za premislek

1. Kaj pomeni živeti »trezno, pravično in pobožno«? Ali nas s tem v mislih bližina Kristusove vrnitve bolj vključuje ali izključuje?
2. Katera svetopisemska besedila so najbolj uporabna, ko se učimo odsevati Kristusov značaj bližnjim in pričakujemo Kristusovo vrnitev?
3. Z oceno od 1 do 10 (10 je največ) označi, koliko si prepričan, da bi bil rešen, če bi se Kristus vrnil danes. Bodi iskren.

Adventisti sedmega dne verjamemo, da je **Ellen G. White** (1827–1915) v več kakor 70-letni javni službi imela svetopisemski dar preroštva. Ta del besedila je vzet iz njenega pisma, ki je bilo kasneje objavljeno v reviji Signs of the Times, 24. 6. 1889.

Branje za otroke

Živeti za najboljšega prijatelja, Jezusa

LINDA MEI LIN KOH
Vodja otroškega oddelka pri Generalni konferenci

Ilustracije: Xuan Le

SOBOTA

Nenavadna knjiga

Svetopisemski dragulj: »Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti.« (2 Tim 3,16)

Kris se je vpisal v to čudno »krščansko« šolo, da bi se učil angleščine. Ameriški učitelji so bili z njim izredno prijazni in potrpežljivi. Videti je bilo, da znanje črpajo iz neke črne knjige.

»Gospod, zakaj je ta črna knjiga tako posebna?« je radovedno vprašal Kris. »Še nikoli prej je nisem videl.

»To je Sveto pismo! Božja beseda, ki nas uči biti dobri,« je rekel pastor Thompson.

»Res? Moram jo prebrati. Mogoče mi bo pomagala, da se spremenim in bom priden, kar si moja mama vsekakor želi!« je vzkliknil Kris z iskricami v očeh.

Brž ko je končal domačo nalogo, je odprl črno knjigo, ki si jo je sposodil od pastorja Thompsona. »Moram izvedeti, kaj piše v njej,« si je zamrmral.

»Nehaj brati to črno knjigo, Kris!« je zahtevala mama. »Nikar ne pobiraj čudnih zamisli od teh kristjanov. Ne pozabi! Mi smo budisti!« je jezno svarila.

»Ta knjiga mi je všeč, ker so v njej nenavadne, zabavne zamisli! Pravi, da naj bom prijazen s sovražniki; da jim obrnem še levo lice, če me udarijo po desnem; da najprej pomislim na druge; da ne jočem ob smrti, da molim neprestano. Uh, ne znam si predstavljati, kaj bi rekli moji prijatelji!« je vzkliknil Kris.

»Kaj te je obsedlo?« so se posmehovali prijatelji. »Pustil si nas in se ne igraš več z nami,« so se pritoževali. »Nič več zvijač in potegavščin. Nič več svinjine. Nič več zabave.«

Čez nekaj mesecev se je Kris odpravil k učitelju z nenavadno prošnjo.

»Pastor Thompson, v tem trenutku moram govoriti z vami. Verujem v Jezusa, Sveto pismo in vse, kar piše v njem. Rad bi se krstil!« je odločno rekel Kris.

»Slava Gospodu!« je odvrnil pastor Thompson.

ZA POGLOBITEV

- Kako ti Sveto pismo pomaga v domu in v šoli?
- Katera svetopisemska besedila so ti še posebej pri srcu?
- Ali težko bereš Sveto pismo? Zakaj?
- Ali je mogoče živeti skladno s tem, kar uči Sveto pismo?

USTVARJAJ

- Napiši pesem o Svetem pismu in njegovih vrednotah in jo preberi prijateljem v cerkvi ali šoli.
- Sestavi urnik rednega vsakodnevnega proučevanja Svetega pisma.

NEDELJA

Odpustiti očetu

Svetopisemski dragulj: »Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte.« (Kol 3,13)

Jure se je spravljal spat, ko je po stopnicah zaslišal topotanje očetovih korakov. Njegovo telo je preplavil strah, in hitro se je skril pod posteljo. Nenadoma je začutil par močnih rok, ki so ga potegnile spod postelje.

»Na pomoč! Na pomoč!« je glasno klical, ko se je trudil osvoboditi očetovih rok. »Ne poškoduj me! Prosim, ne rani me.«

Še preden mu je uspelo pobegniti, ga je oče pretepel.

»Nikar ne misli, da mi lahko uideš! Ha ha ha! Si kot mama! Slaba ženska! Slaba ženska!« je kričal oče, ko se je od vinjenosti skoraj prevrnil, preveč omamljen, da bi mu bilo mar. »Poreden dečko! Poreden!«

Ko se je naslednji dan očetova vinjenost razkadila, se je slabo počutil, ker je tepel Jureta. Bil je miren, a Jure je bil preveč prestrašen, da bi se mu približal.

Odkar je mama pred dvema letoma odšla, se je oče opijal do smrti. Mislil je, da lahko prekrije bolečino zaradi izgube žene, pa alkohol ni pomagal. Namesto tega je vsak večer pretepal Jureta. Ubogi deček!

»Dedek, babica, prosim, naj pridem živet k vama,« je rotil Jure. »Ne morem več. Kmalu me bo ubil.«

»Ubogi deček, morava te rešiti iz očetovih rok,« je rekel dedek, in babica je pri tem vztrajala.

Jure je najstniška leta hvaležno preživljal z dedkom in babico. Nič več udarcev! Nič več strahu! Nič več modric in ran!

Leta so minevala in Jure je diplomiral. Neki dan so stari starši k njemu prišli z nenavadno prošnjo.

»Jure, prej ti nisva povedala. Tvoj oče je zelo bolan v zaporu. Ali bi ga šel obiskat?« sta vprašala.

»Kaj? Želita, da ga obiščem? Nikakor! On ni moj oče in njemu podobnega niti nočem,« je jezno odvrnil Jure.

»Ne glede na to, kaj je naredil, je še vedno tvoj oče. Piti je začel, ker ga je zapustila tvoja mama,« je prijazno pojasnjeval dedek. »Odpusti mu.«

»Molila bova, da ti Bog pomaga odpustiti,« je pomirjajoče dodala babica s Svetim pismom v rokah.

Po mesecih bojev s samim seboj je nastopil dan, ko bo Jure obiskal očeta v zaporu. Ko sta se srečala, sta se objela, hlipala in jokala.

»Žal mi je, sin, za vse gorje, ki sem ti ga povzročil!« je jokal oče.

»Odpustim ti, oče! Odpustim ti!« je odvrnil Jure s solzami, ki so tekle po njegovih licih. To je bilo zares radostno srečanje. Odpuščanje je mogoče samo po Jezusu Kristusu.

ZA POGLOBITEV

- Kaj je mislil Jezus, ko je rekel, da naj odpustimo tudi do sedemdesetkrat sedem? (Mt 18,21–22)
- Zakaj je za nas dobro, da odpuščamo, četudi je težko?

USTVARJAJ

- Moli za prijatelje ali sošolce, ki ti povzročajo težave v šoli, da se jih naučiš imeti rad.
- Napiši spodbudno sporočilo komu, ki ga ne ceniš.

PONEDELJEK

Mali Jezusov misijonar

Svetopisemski dragulj: »Sad Duha pa je ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje. Zoper te stvari ni postave.« (Gal 5,22–23)

Mama, v našem bloku je toliko otrok, ki ne poznajo Jezusa,« je zavzdihnila Helena.

Ali lahko kaj naredim zanje? Jezus ljubi vse otroke sveta,« je vznemirljivo vprašala.

»Kako čudovita misel,« se je strinjala mama. »Kaj pa bi rada naredila?«

»Veš, kaj? Pravkar sem prejela nove Zmagovalce. Lahko sestavim manjšo skupino in jim podam veselo sporočilo. Lahko jih naučim pesmi o Jezusu in jim pripovedujem svetopisemske zgodbe,« je vznemirjeno nadaljevala Helena. »Kar takoj začnimo. Vsak petek zvečer bom povabila k nam prijatelje,« je rekla.

Helena je povabila eno posebno prijateljico, ta pa je povabila še druge in tako naprej. Prvi večer jih je prišlo 12. Helena jim je pripovedovala svetopisemske zgodbe in vsakomur podarila priponko z napisom »Jezus te ljubi«. Mama je pomagala speči kekse za otroke. Kakšna radost in spodbuda je to bila za Heleno.

»Mama, koliko otrok pride vsak teden. Ne štejem več, ampak zagotovo so jim všeč svetopisemske zgodbe o Jezusu. Molila bom, da bodo neki dan sprejeli Jezusa za svojega posebnega prijatelja,« je radostno vzkliknila Helena.

Po letu vodenja male skupine je nekaj Heleninih prijateljev sprejelo Jezusa in se krstilo. Njeno srce je napolnila velika radost!

ZA POGLOBITEV

- Kateri sad Duha težko kažeš v svojem življenju? Zakaj?
- Ali ti je mogoče ohranjati mir v srcu sredi današnjega nasilja, strahov in terorizma? Najdi svetopisemsko besedilo, ki pove, da lahko ohraniš mir.
- Ali je mogoče ljubiti sovražnike ali koga, ki te je prizadel? Zakaj da? Zakaj ne?

USTVARJAJ

- S starši ali sobotnošolskim učiteljem se pogovori o projektu ali dveh, s katerima bi manj srečnim v okolici pokazali ljubezen in prijaznost.
- Moli za otroke, katerih starši so v zaporu. Poišči imena teh družin in jim napiši spodbudna sporočila.

TOREK

Zaspanka

Svetopisemski dragulj: »Mar ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? Če pa kdo Božji tempelj uničuje, bo Bog uničil njega. Božji tempelj je namreč svet, in to ste vi.« (1 Kor 3,16–17)

Katarina, ali veš, koliko je ura? Takoj v posteljo!« je zahtevala mama

»Saj grem, samo še nalogo končam. Ne skrbi; v redu bom,« je odgovorila Katrina in hotela pomiriti mamo.

»Oh, draga moja, skrbi me zate. Svoje zdravje uničuješ!« je na to v strahu dejala mama.

»Saj sem v redu,« je zatrdila Katarina.

»Ali ne moreš naloge začeti delati prej? Saj imaš na voljo ves popoldan, pa si preveč časa na Instagramu in si dopisuješ s prijatelji,« je nepotrpežljivo dejala mama.

»V redu sem, mama! Mame skrbite za prazen nič!« je prhnila Katarina.

Minili so tedni in Katarino so zalotili, ko je nekajkrat zaspala med poukom. V enem tednu kar 4-krat. Njena učiteljica, gospa Bokan, je bila zaskrbljena.

»Gospa Foster, res morate pravi čas spraviti Katarino v posteljo,« je rekla materi. »Samo v tem tednu je 4-krat zaspala med poukom. Bila je sitna in pogosto zadirčna s sošolci.«

»Potrudila se bom o tem pogovoriti s Katarino,« je mama zagotovila učiteljici.

»Katarina, zelo sem razočarana po pogovoru z učiteljico,« je žalostno dejala mama. »Ali veš, da je tvoje telo Božji tempelj? Če ga uničuješ, tako da spiš samo 3 ali 4 ure na noč, boš izgubila energijo in moč za razmišljanje,« je dodala.

»Žal mi je, mama. Potrudila se bom prej zaspati. Prosim, moli zame,« je rotila Katarina.

»Da, Jezusa morava prositi, naj ti pomaga pravilno načrtovati dan. Ko končaš nalogo, lahko imaš še vedno čas za prijatelje. Vsak večer pred spanjem ti bom vzela telefon,« je neizprosno rekla mama.

»Tega ne moreš,« se je upirala Katarina. »Pa nimam izbire, kajne?«

»Tako je!« je odvrnila mama z nasmehom.

ZA POGLOBITEV

- Zakaj je Pavel rekel, da je naše telo Božji tempelj? (1 Kor 3)
- Zakaj pomanjkanje spanca škoduje našemu telesu?
- Zakaj Boga skrbi zdravje njegovih otrok?

USTVARJAJ

- Sestavi urnik svojih dejavnosti po pouku in se ga drži.
- S pomočjo staršev načrtuj enotedenski jedilnik zdrave hrane.

SREDA

Biti Jezusove roke

Svetopisemski dragulj: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« (Lk 10,27)

Mama, ali lahko pripravimo hrano za otroke iz okolice naše cerkve?« sta vprašali dvojčici Lara in Sara.

»Odlična zamisel, dekleti!« je vzkliknila mama. »Koliko denarja pa potrebujemo, da jih vse nahranimo?« je vprašala mama z zmedenim pogledom.

»Mogoče lahko v cerkvi prosimo vernike, da nam podarijo živila. Prepričana sem, da želijo tudi oni pomagati,« sta izustili dvojčici hkrati.

»Ali nas ni Jezus prosil, da počnemo prav to? Katero je to besedilo, v katerem Jezus omenja pomoč drugim?« je vprašala Lara.

»Tako je, v Mateju 25 je Jezus rekel, da kadar komu pomagamo, podarimo hrano revnim, obiščemo ljudi v zaporu in molimo zanje, počnemo to v resnici njemu. Jezus je naš najboljši zgled za služenje drugim,« je pojasnil oče.

Lara in Sara sta naslednja dva dneva klicali vernike in jih prosili, da podarijo zelenjavo in sadje za njun posebni projekt.

»Gospod Jamšek, ali lahko prispevate nekaj zelenjave in druge hrane? Pripravili jo bova, da naslednjo soboto nahraniva otroke v naši okolici?« sta pojasnjevali dvojčici, ko sta poklicali starešina.

»To je izvrstna zamisel, dekleti! Srečen sem, da lahko podprem vajin projekt. Soprogo bom prosil, da vama bo pomagala kuhati,« je predlagal z iskricami v očeh.

Do nastopa sobote sta Lara in Sara z veliko pomočjo matere, gospe Jamšek in nekaj drugih iz cerkve skuhali osem velikih loncev juhe. Oče, starešina in diakoni so jih pomagali spraviti do parka, kjer so se srečali z otroki. Kakšen vznemirljiv dan je bil to!

»Hvala, Jezus, da si nam pomagal. Nahranili smo 80 lačnih otrok!« sta vzklikali dvojčici z velikim nasmehom na obrazu. »Radi bi bili kakor Jezus!«

ZA POGLOBITEV

- Preberite Mt 25,31–41 in se pogovorite, zakaj se je težko ravnati po Jezusovem zgledu in služiti drugim?
- Kako lahko glede na priliko o umiljenem Samarijanu iz Lk 10,25–37 postanemo sodobni Samarijani?

USTVARJAJ

- S starši ali sobotnošolskimi učitelji načrtuj projekt, v katerem boste služili skupnosti kakor Jezus.
- Poišči dva ali tri prijatelje, s katerimi se odpraviš na obhod svoje skupnosti in skupaj molite za različna podjetja in družine.

ČETRTEK

Brianovo pričevanje

Svetopisemski dragulj: »Najsi torej jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo.« (1 Kor 10,31)

Hej, družba, ali ste videli najnovejši film o Harry Potterju?« je vznemirjeno vprašal Zaharija. »Res je osupljivo, kako lahko tista čudna bitja letijo!«

»Kako je naslov?« sta hkrati vprašali Jana in Jelka. »Mogoče bi ga tudi midve morali pogledati.«

»Mislim, da moramo biti previdni s tem, kar gledamo.« Je Branko posvaril prijatelje. »Bitja, ki letijo in delajo fantastične trike, niso resnična.«

»Saj je samo za zabavo in veselje,« je rekel Zaharija. »Moraš imeti domišljijo, ali ne?« je dodal ter pomežiknil.

»Ali ti je mama rekla, da ne smeš gledati teh filmov?« je radovedno vprašala Jelka.

»Da, ampak ne samo mama; tudi v Svetem pismu piše!« je pojasnil Branko odločno. Če polnimo svoj um z neresničnimi zgodbami, kakršne so zgodbe o čarodejih in čarovnicah, bomo kmalu verjeli vanje bolj kakor v Jezusovo moč!«

»Branko ima prav! Pavel je v Svetem pismu dejal nekje v pismu Korinčanom, da to, kar gledamo, beremo ali počnemo, moramo početi na slavo Jezusu,« je rekla Jana. »Pa poglejmo.«

»Saj to vem, prijatelji,« je strinjaje prikimal Zaharija. »S temi domišljijskimi filmi postaneš zasvojen in jih ne moreš več nehati gledati.«

»Potem pa molimo drug za drugega, da se bomo odločali brati dobre knjige, gledati dobre filme in igrati dobre igrice na slavo Jezusu,« so dejali vsi štirje soglasno.

ZA POGLOBITEV

- Kaj pomeni »početi vse« na slavo Bogu? (1 Kor 10,31) Lahko našteješ nekaj tega?
- Ali je preprosto biti dober kristjan v svojem domu, šoli ali cerkveni skupnosti?
- Kaj je mislil apostol Pavel, ko nam je naročil, naj si nadenemo vse Božje orožje? (Ef 6,10–18)

USTVARJAJ

- Določi si dan, ko boš pospravil sobo. Odkrižaj se vseh videov, knjig, zgoščenk, ki ti ne pomagajo živeti krščansko.
- Z dvema ali tremi prijatelji spišite seznam dobrih video iger, knjig in televizijskih programov, ki jih je varno gledati. Potem skupaj molite in prosite Boga, da vam pomaga odločati se modro.

PETEK

Spomladansko čiščenje možganov

Svetopisemski dragulj: »Zato omrtvite v sebi to, kar teži k zemlji: nečistovanje, nečistost, strastnost, hudobno poželenje in slo po čim večjem imetju, ki je toliko kot malikovanje.« (Kol 3,5)

Oče in mama sta vabila družino k večernemu družinskemu bogoslužju, ko sta opazila, da je Raymond še vedno ob računalniku.

»Rafko, ali veš, koliko je ura?« je mama potrpežljivo vprašala. »Vsi te čakamo.«

»V redu, v redu, prihajam,« je odvrnil Rafko.

Po koncu družinskega bogoslužja je oče prosil otroke, naj še malo počakajo; moral jim je povedati nekaj pomembnega.

»Kje je težava, Rafko? Vidim, da preživljaš veliko časa ob računalniku,« je oče povprašal svojega najstnika.

»Mogoče gleda nagice,« je omenila sestra Josipa. »Zato nas učitelji svarijo pred nevarnostjo gledanja pornografije!«

»V redu, Rafko in Josipa, pogovorimo se o tem, da bosta razumela, za kaj gre in zakaj ni dobro za nas,« je pojasnil oče.

»Ali vesta, kaj je pornografija?« je svečano vprašal oba otroka, onadva pa sta odkimavala.

»Pornografija so slike ali filmi ljudi z malo ali pa nič oblačili. Prikazujejo ljudi, ki počnejo stvari, ki se delajo samo v zasebnosti,« je nadaljeval oče. »Ti ljudje to počno, da zaslužijo denar.«

»Kako sramotno,« je rekla Josipa.

»Ali vesta, zakaj je to nevarno za otroke?« je nadaljeval oče. »Ker ne predstavlja prave ljubezni ali intime. Z ženskami in moškimi se ravna kot s predmeti. Če gledaš takšne slike, postaneš s tem zasvojen kakor z mamili.«

»Nisem vedel, da je to tako nevarno, oče,« je rekel Rafko. »Mislil sem, da so pač slike.«

»Ali sta vedela, da nam apostol Pavel svetuje, naj razmišljamo o tem, kar je dobro, čisto, resnično, lepo in spoštljivo?« Oče je otroka spomnil na besedilo v Flp 4,8. »Ampak Hudič se trudi v skušnjavo spraviti vsakogar, tudi otroke, da bi se ukvarjali z nečistim.«

»Hvala, da si nama to povedal, oče. Prosim, moli za naju, da bova dovolj močna, da se bova uprla nečistim slikam,« je dodal Rafko.

ZA POGLOBITEV

- Prouči Mr 9,47. Ali je Jezus mislil resno, naj si iztaknemo oko, če z njim gledamo nečiste slike? Kaj je dejansko povedal o tem, kako naj živimo?
- Katere s spolnostjo povezane skušnjave te oblegajo? Kako jih lahko premagaš in živiš kot zmagoslaven kristjan?

USTVARJAJ

- Imej govor ali pa napiši spis sošolcem o nevarnostih pornografije (sodeluj z učiteljem).
- Izposodi si nekaj dobrih knjig, ki opisujejo zdravo krščansko spolnost, ter jih preberi. Ali ti lahko odgovorijo na tvoja vprašanja o spolnosti? Pogovorite se s starši.

SOBOTA

Znova živ

Svetopisemski dragulj: »Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli, in zaradi njega se bodo bíli na prsi vsi narodi na zemlji.« (Raz 1,7)

Mama, Karlov dedek je zelo bolan in verjetno ne bo živel več kakor dva dni,« je žalostno pripomnil Pavle.

»Da, sin, smrt je strašna stvar,« je nežno rekla mama. »Žalostno je izgubiti ljubljenega.«

»Karel in Barbara veliko jočeta, ko govorita o svojem dedku,« je pojasnil Pavle.

»Ne bodi tako žalosten. Mi vsi imamo upanje!« je radostno vzkliknila mama. Povej svojim prijateljem.«

»Kakšno upanje pa obstaja po smrti?« je sprašujoče izdavil Pavle.

»Sveto pismo pove, da bo Jezus znova prišel prebudit te, ki so umrli v njem!« je navdušeno nadaljevala mama. »Poglejva 1 Tes 4,16–17 in preberiva to čudovito obljubo.

»Krasno, mama!« je vzkliknil Pavle. »Rad bi to upanje povedal Karlu in Barbari.«

»Tukaj piše, da bodo ti, ki so umrli v Kristusu, vstali prvi, in ti, ki so še vedno živi, bodo z njimi vred vzeti gor, da se srečajo z Jezusom v zraku!« je vznemirjeno nadaljeval Pavle.

»Potem Karel in Barbara ne bosta več jokala!« je z zaupanjem ugotovil.

»Potem pa jutri povej prijateljema to čudovito novico,« je mama spodbudila sina z nasmehom na obrazu.

ZA POGLOBITEV

- Primerjaj 1 Tes 4,16–17 s 1 Kor 15,51–52 in Jn 5,28–29. Zakaj je drugi Jezusov prihod tako pomemben za nas v zvezi s smrtjo? Ali bodo ti, ki ne verujejo v Jezusa, veseli te obljube?
- Katero opozorilo je podano v Lk 21,34–36 o tem, kako naj živimo v poslednjih dneh, preden pride Jezus?

USTVARJAJ

- Skupaj s starši in/ali prijatelji molite za tiste, ki so izgubili ljubljene, da zaupajo Jezusovi obljubi, da jih bodo znova videli.
- Okrasi 5 ali 6 kartic (velikih 7 x 12 cm) s svetopisemskimi besedili, ki vlivajo upanje v vstajenje, ko se bo Jezus vrnil. Podari jih komu, ki je izgubil ljubljeno osebo.

Adventist World

Publisher
The *Adventist World*, an international periodical of the Seventh-day Adventist Church. The General Conference, Northern Asia-Pacific Division of Seventh-day Adventists®, is the publisher.

Executive Editor/Director of Adventist Review Ministries
Bill Knott

International Publishing Manager
Hong, Myung Kwan

Adventist World Coordinating Committee
Si Young Kim, chair; Yukata Inada; Joel Tompkins; Hong, Myung Kwan; Han, Suk Hee; Lyu, Dong Jin

Associate Editors/Directors, Adventist Review Ministries
Lael Caesar, Gerald A. Klingbeil, Greg Scott

Editors based in Silver Spring, Maryland, USA
Sandra Blackmer, Stephen Chavez, Costin Jordache, Wilona Karimabadi

Editors based in Seoul, Korea
Hong, Myung Kwan; Park, Jae Man; Kim, Hyo-Jun

Digital Platforms Director
Gabriel Begle

Operations Manager
Merle Poirier

Editorial Assessment Coordinator
Marvene Thorpe-Baptiste

Editors-at-Large/Advisors
Mark A. Finley, John M. Fowler, E. Edward Zinke

Financial Manager
Kimberly Brown

Distribution Coordinator
Sharon Tennyson

Management Board
Si Young Kim, chair; Bill Knott, secretary; Hong, Myung Kwan; Karnik Doukmetzian; Han, Suk Hee; Yutaka Inada; Gerald A. Klingbeil; Joel Tompkins; Ray Wahlen; Ex-officio: Juan Prestol-Puesán; G. T. Ng; Ted N. C. Wilson

Art Direction and Design
Types & Symbols

To Writers: We welcome unsolicited manuscripts. Address all editorial correspondence to 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A. Editorial office fax number: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gc.adventist.org
Web site: www.adventistworld.org

Unless otherwise indicated, all Bible references are taken from the New King James Version®. Copyright © 1982 by Thomas Nelson. Used by permission. All rights reserved. Texts credited to NIV are from the Holy Bible, New International Version®, Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide.

Unless otherwise noted, all prominent photos are © Getty Images 2020.

Adventist World is published monthly and printed simultaneously in Korea, Brazil, Indonesia, Australia, Germany, Austria, Argentina, Mexico, South Africa, and the United States.

Vol. 16, No. 11

Seventh-day Adventist® Church

ADRA
EVERY CHILD.
EVERYWHERE.
IN SCHOOL.
#EveryChildInSchool
DANES JE
15.000 OTROK,
MLAJŠIH OD 5 LET,
UMRLO
ZARADI RAZLOGOV,
KI BI JIH POVEČINI
LAHKO PREPREČILI.
Pridružite se svetovni pobudi adventistične skupnosti in pomagajte vsem otrokom na svetu zagotoviti izobraževanje. Podpišite peticijo na ADRA.org/InSchool.
20-043.03 | Photo: © 2019 ADRA | Arjay Arellano